

PROTOKÓŁ NR 12-10/2015

z posiedzenia Komisji Strategii i Budżetu Rady Miasta Gdańska, które odbyło się w dniu 23 kwietnia 2015 roku, a rozpoczęło się o godz. 16.00, w Sali Obrad (nr 204) w Nowym Ratuszu przy ul. Waty Jagiellońskie 1 w Gdańsku.

Wspólne posiedzenie z Komisjami Rady Miasta Gdańska: Edukacji, Zagospodarowania Przestrzennego, Samorządu i Ładu Publicznego, Kultury, Zrównoważonego Rozwoju.

Posiedzenie zostało podzielone tematycznie na dwie części:

I część: godz. 16:00 Program Operacyjny Edukacja (Komisja Strategii i Budżetu, Komisja Edukacji),

II część: godz. 17:00 Program Operacyjny Przestrzeń Publiczna (Komisja Strategii i Budżetu, Komisja Zagospodarowania Przestrzennego, Komisja Samorządu i Ładu Publicznego, Komisja Kultury, Komisja Zrównoważonego Rozwoju).

Na stan sześciu (6) członków Komisji Strategii i Budżetu Rady Miasta Gdańska w posiedzeniu uczestniczyło pięć osób (5), czyli było quorum do podejmowania prawomocnych decyzji.

Nieobecny radny Jerzy Milewski.

Lista obecności członków Komisji stanowi załącznik nr 1 do protokołu, natomiast lista gości biorących udział w posiedzeniu stanowi załącznik nr 2.

Na stan pięciu (5) członków Komisji Edukacji Rady Miasta Gdańska w posiedzeniu uczestniczyło pięć osób (5), czyli było quorum do podejmowania prawomocnych decyzji.

Lista obecności członków Komisji Edukacji stanowi załącznik nr 3 do protokołu.

Posiedzeniu Komisji Strategii i Budżetu RMG przewodniczył Przewodniczący - Piotr Borawski, który po stwierdzeniu quorum, otworzył 12 posiedzenie Komisji, poinformował, że porządek obrad został drogą elektroniczną wystany do radnych w terminie regulaminowym.

1. Wybór prowadzącego obrady.

godz. 16:00

2. Prezentacja Programu Operacyjnego EDUKACJA w ramach Strategii Gdańsk 2030 Plus.

Referują: Przedstawiciel Prezydenta Miasta Gdańska: Pani Mariola Paluch z Wydziału Rozwoju Społecznego oraz przedstawiciel Instytutu Badań nad Gospodarką Rynkową

2a. Dyskusja, wnioski

godz. 17:00

3. Prezentacja Programu Operacyjnego PRZESTRZEŃ PUBLICZNA w ramach Strategii Gdańska 2030 Plus.

Referują: Przedstawiciel Prezydenta Miasta Gdańska: Pani Irena Romasiuk oraz Pani Edyta Damszel - Turek z Biura Rozwoju Gdańska, przedstawiciel Instytutu Badań nad Gospodarką Rynkową

3a. Dyskusja, wnioski.

4. Sprawy wniesione, wolne wnioski, korespondencja.

Następnie przewodniczący Komisji Piotr Borawski, wobec braku uwag do przedstawionego porządku posiedzenia, poddał jego przyjęcie pod głosowanie.

Komisja Strategii i Budżetu RMG porządek przyjęła i przegłosowała jednogłośnie - 5 głosami „za”.

Porządek posiedzenia stanowi załącznik nr 4 do protokołu.

Komisja Edukacji RMG

Radna Żaneta Geryk - Przewodnicząca Komisji Edukacji RMG, otworzyła posiedzenie Komisji, stwierdziła kworum, a następnie zaproponowała przyjęcie porządku posiedzenia przez członków Komisji. Uwag nie było. Porządek posiedzenia został przyjęty jednogłośnie.

PUNKT - 1

Wybór prowadzącego obrady.

W związku z tym, iż Komisja Strategii i Budżetu jest komisją wiodącą, posiedzeniu przewodniczył przewodniczący tejże Komisji, radny Piotr Borawski.

PUNKT - 2

Prezentacja Programu Operacyjnego Edukacja w ramach Strategii Gdańsk 2030 Plus.

Pani Katarzyna Drozd - Wiśniewska - Zastępca Dyrektora Wydziału Polityki Gospodarczej

Dzisiaj będziemy omawiali założenia do dwóch programów operacyjnych - „Edukacja” i „Przestrzeń publiczna”. Są z nami koordynatorki tych programów - pani Mariola Paluch, koordynator programu „Edukacja”, i pani Edyta Damszel - Turek, koordynator programu „Przestrzeń publiczna”. Te założenia, które będziemy dzisiaj przedstawiać zostały opracowane na podstawie spotkań zespołu, którego prace koordynowała pani dyrektor, oraz na podstawie wniosków, które wynikają ze spotkań z mieszkańcami. Myślę, że możemy teraz przejść do diagnozy, którą przedstawi pani Anna Hildebrandt z Instytutu Badań nad Gospodarką Rynkową. Instytut ten współpracuje z nami przy opracowaniu strategii.

Pani Anna Hildebrandt - Przedstawiciel Instytutu Badań nad Gospodarką Rynkową

Została przedstawiona prezentacja, która stanowi załącznik nr 5 do protokołu.

Przechodząc do rekomendacji, które zostały wypracowane na podstawie naszej diagnozy sformułowaliśmy 5 zasadniczych myśli, natomiast jedną główną, taką horyzontalną rekomendacją jest to, aby stworzyć warunki dla rozwoju osobistego każdego mieszkańca przez całe jego życie. To jest taka jego rekomendacja horyzontalna, najważniejsza i w niej zawiera się tych 5 rekomendacji szczegółowych. Przechodząc do pierwszej rekomendacji, z naszej diagnozy wynika, że edukacja w niewystarczającym stopniu ma charakter edukacji wyrównującej szanse edukacyjne, edukacji włączającej, ale nie tylko osoby niepełnosprawne, edukacji włączającej każdego obywatela miasta Gdańska i tyczy się to także osób mniej uposażonych, jak i imigrantów. To co jest ważne w obszarze niskiego uposażenia, to to, że obserwujemy ostrzejszą selekcję pochodzeniową na pierwszym progu kształcenia, kiedy najważniejsze wzorce edukacyjne przekazują rodzice na poziomie edukacji wczesnodziecięcej. Już na tych kolejnych etapach ten wpływ rodziców jest coraz mniejszy i to potwierdzają zarówno nasze gdańskie badania, jak i badania nowozelandzkie i różne inne, że właśnie ta selekcja pochodzeniowa na pierwszym etapie jest bardzo ważna. Z tego wynika istotne zjawisko decydującego wpływu wykształcenia matki na wzorce edukacyjne, na wzorce zachowań, na wykształcenie dzieci. To zbadaliśmy też w naszym instytucie i doszliśmy do wniosku, że istnieje bardzo silny związek pomiędzy bezrobociem kobiet, a wynikami testu 6-klasisty. Wraz ze wzrostem poziomu bezrobocia coraz niższe są wyniki testu 6-klasistów i odwrotnie. Tam, gdzie badaliśmy w regionach województwa pomorskiego, w których poziom bezrobocia jest relatywnie niski, tam wynik 6-klasisty jest wyższy. Ryzyko bezrobocia bardzo mocno determinuje ryzyko ubóstwa. Ryzyko ubóstwa jest najsilniejsze wśród osób bezrobotnych i wśród dzieci, także to jest jeden z problemów, który warto wziąć pod uwagę w tworzeniu nowych rekomendacji czy konstruowaniu programu operacyjnego. Kolejnym wyzwaniem jest napływ imigrantów ze względu na sytuację geopolityczną obecną. Coraz więcej napływa imigrantów z Ukrainy, z Rosji, ale też z krajów UE. Musimy w inny sposób, bardziej systemowy, zaprogramować politykę włączania imigrantów do społeczności lokalnej i skoncentrować wysiłki, aby szkoły, aby dzieci, aby społeczność szkolna była przygotowana na włączenie tych imigrantów. Kolejny aspekt: nadal niepełny wymiar integracji dzieci niepełnosprawnych w szkołach i o tym też mówią badania przeprowadzone zarówno w Gdańsku jak i nasze badania. Nauczyciele zauważają i nadal dostrzegają niewystarczające kompetencje jeżeli chodzi o indywidualizację pracy z dzieckiem niepełnosprawnym, to, że nadal liczne są klasy i ta integracja w szkołach jest nadal utrudniona. To są takie zjawiska, na które warto zwrócić uwagę. W związku z tym rekomendacja, którą sformułowaliśmy brzmi następująco: potrzebujemy edukacji, która wyrównuje szanse edukacyjne wszystkich dzieci. Tak jak widzimy jak Gdańsk się rozwija, jest sporo dzielnic, które są peryferyjnie zlokalizowane i tam ten rozwój społeczności Gdańska nie jest spójny, nie jest solidarny. Obserwujemy zróżnicowaną jakość pracy gdańskiego systemu edukacji. To rozlewanie się miasta powoduje, że mamy duży problem polaryzacji szkół, polaryzacji placówek. Są dzielnice, gdzie są lepsze szkoły, i są dzielnice z gorszymi szkołami. Ewidentnie rodzice wybierają te szkoły lepsze. Szkoły rywalizują ze sobą wynikami testów zewnętrznych i to koło się napędza. Właśnie sam fakt tego, że mechanizm rozliczania z testów zewnętrznych jest tym decydującym, że inne aspekty, inne czynniki, które wpływają na jakość pracy szkoły nie są brane pod uwagę, musimy zmienić filozofię rozliczania szkół, bo to jest tylko krzywda dla naszych dzieci. Nie może być tak, że mamy rzeszę szkół dobrych i szereg szkół złych i te światy się nie widzą. W związku z

podporządkowaniem szkoły mechanizmowi rozliczania z wyników, kompetencje dzieci absolutnie nie rozwijają się w taki sposób, żeby były zaradne życiowo. Dzieci nie znają swojego potencjału, nie rozwijają swojego potencjału osobowego, a tylko starają się przetrwać w szkole i faktycznie jak patrzymy na wyniki testów zewnętrznych to gro uczniów z tymi wynikami średnimi się powiększa, z tymi wynikami wyższymi się zmniejsza i mamy dzieci, które rozwijają się pod ten szynel, pod ten test. Z badań przedsiębiorców, z rozmów z uczniami wynika, że dzieci nie dostrzegają celu nauki. Mają problem z tym, żeby sformułować dlaczego są tutaj w szkole, czego się uczą, po co się uczą, jaki ma to związek i jakie to ma przełożenie na ich dalszy rozwój, z ich wyborami życiowymi, nie przejawiają inicjatywy. To wszystko wynika z faktu, że dzieci muszą się dostosować do odpowiedzi, które są formułowane przez osoby, które konstruują różne testy i ten testowy charakter powoduje, że dzieci nie rozwijają swoich zasobów, swojego talentu, swojego potencjału, nie są kreatywne, ponieważ boją się wyjść poza ten schemat. Dalsza ścieżka Rozwoju związana z edukacją ponad gimnazjalną, ponieważ też z rozmówi i z przedsiębiorcami i z uczniami wynika, że w szkole gimnazjalnej dzieci nie mają możliwości spotkania z doradcą, który byłby takim prawdziwym doradcą edukacyjnym, całozyciowym. Mają w związku z tym problem już w szkole ponad gimnazjalnej, aby wybrać tą właściwą szkołę. Wybierają ją tak naprawdę rodzice, wybierają ją uczniowie ze względu na to, że znajomi tą szkołę wybierają. Nie mają możliwości doświadczenia tego jaki mają potencjał, jakie mają swoje osobiste zasoby, nigdy nie miały robionego testu kompetencji, ale nawet spotkania z osobą, która by faktycznie pokazała w jakim kierunku można się rozwijać, jakie się ma mocne strony, co w związku z tym warto robić dalej w życiu. Szkoła zawodowa nie jest szkołą pierwszego wyboru. To są szkoły wybierane ze względu na sąsiedztwo, ze względu na przymus, ze względu na różne uwarunkowania rodzinne. Natomiast to nie są szkoły wybierane ze względu na predyspozycje, pasje, talenty. Brakuje doradców, którzy byłiby mentorami, przewodnikami i musimy w inny sposób podejść do doradztwa edukacyjnego. Ono powinno mieć charakter doradztwa całozyciowego, bo musimy zmienić filozofię uczenia się. Nie uczymy się tylko pod test, aby zdobyć jeden zawód, bo będziemy go zmieniać kilkanaście razy w ciągu życia i w momencie kiedy zmienimy filozofię edukacji na edukację, która uczy zaradności życiowej, a nie tylko do testu, to zmieniają się różne inne elementy tej edukacji. Ostatnia kwestia, to kwestia rozwijania zasobów infrastruktury edukacyjnej, która będzie dopasowana do tej innej formuły edukacji całozyciowej. Z naszych badań też wynika to, że mieszkańcy Gdańska mają bardzo wysokie oczekiwania jeżeli chodzi o dostępność. To jest naturalne, aby ta edukacja wczesnodziecięca była blisko domu, aby była wysokiej jakości, natomiast sama już dostępność, badania dostępności wykazały, że ta dostępność nie jest wystarczająca, nie jest zadowalająca. Podobna sytuacja dotyczy różnych innych usług edukacyjnych, nie tylko edukacji wczesnodziecięcej, natomiast ta edukacja wczesnodziecięca jest tak naprawdę kluczowa. O tym też mówili rodzice na warsztatach z mieszkańcami, kiedy była mowa o tym, że edukacja wczesnodziecięca ma być blisko domu. Inna kwestia jest dostępność i jakość świetlic w szkołach podstawowych i to jest związane z obniżaniem się wieku szkolnego. Nie jest zadowalająca jakość świetlic, a wiemy, że dzieci w tych świetlicach spędzają bardzo dużo czasu i rozwiązaniem nie jest szereg zajęć dodatkowych. Rozwiązaniem jest opieka, która by pozwoliła tym dzieciom odpocząć, bo chodzi też o to, żeby dzieci potrafiły odpoczywać, aby miały czas na tzw. nudzenie się, bo teraz tego czasu nie mają. Najważniejszym problemem wśród

tych wszystkich, które zaprezentowałam jest to zagadnienie polaryzacji, z którym musimy się uporać. To wszystko. Przechodzimy do celów.

Pani Mariola Paluch - Zastępca Dyrektora Wydziału Rozwoju Społecznego

Została przedstawiona prezentacja, która stanowi załącznik nr 6 do protokołu. Chcę bardzo podziękować pani dr Annie Hildebrandt za wsluchiwanie się w to, co my mówimy i podpowiadanie, w jaki sposób możemy to przełożyć na język praktyczny, zrozumiały i konkretnych działań. Jest to działka najtrudniejsza, dlatego, że każdą dziedzinę życia można włączyć do tematu edukacja. Jest to taki worek bez dna, przed którym z jednej strony broniliśmy się, a z drugiej strony uważamy, że nie można tego robić i stąd to co pani Ania powiedziała na początku podejście od żłobka do Uniwersytetów Trzeciego Wieku. Wyrównanie szans edukacyjnych rozumiemy jako zwiększenie kompetencji społeczności edukacyjnej we wszystkich grupach. Nie da się tego zrobić ani na poziomie samej szkoły, ani na poziomie samej rodziny, ani na poziomie samych nauczycieli. Bez wspólnego działania nie ma mowy o tym, żeby nastąpił jakikolwiek sukces. Podniesienie jakości relacji między rodzicem, uczniem, kadrami systemu edukacji i to co kiedyś było nazywane, że lider jest najważniejszy, to jednak wszyscy wracają do tego, że praca zespołowa przynosi największe efekty. Zbudowanie mechanizmów i poprawienie warunków organizacyjnych wspierających wyrównywanie szans edukacyjnych w ramach gdańskiego systemu edukacji. Tu jest problem bardzo szeroki trwają prace nad tym jak pewne mechanizmy wprowadzić do pracy jednostek, aby móc zająć się każdą grupą, a jednocześnie wszystkimi. Np. opieka nad dziećmi, które mają zaburzone zachowanie i one w naszym systemie edukacji, ale to nie dotyczy tylko Gdańska, tak naprawdę w całej Polsce, one nie mają swojego miejsca i nie są zaopiekowane. Na dodatek ich deficyt powoduje, że te dobrze funkcjonujące obszary szkoły mają trudności z realizacją swoich podstawowych zadań. Cel drugi - podniesienie jakości pracy placówek gdańskiego systemu edukacji przez rozwinięcie systemu wsparcia nadzoru pracy placówek gdańskiego systemu edukacji, poprawienie warunków Rozwoju zawodowego i osobistego kadry gdańskiego systemu edukacji. Tutaj taki nasz pomysł, oprócz kreatywnej pedagogiki stworzenie wind czyli współpraca między nauczycielem przedszkola, szkoły podstawowej, gimnazjum, szkoły ponad gimnazjalnej, żeby ten sam materiał, który dziecko ma sobie przyswoić był, aby przyswojenie jego było oparte o doświadczenia poprzednich lat pracy edukacyjnej. Udoskonalenie metod i form edukacji dla odkrywania, rozwijania talentów i predyspozycji osobistych dzieci i młodzieży, wzmocnienie roli dialogu społecznego w sferze edukacji. Bez wspólnej pracy, bez wymiany doświadczeń i wymiany pomysłów nie mam mowy o tym, żeby coś się zadziało w górę. Podniesienie kompetencji dzieci i młodzieży w zakresie rozwoju osobistego. Chodzi o to, żeby to co nazywamy przedsiębiorczością nie traktować jako przedmiot, tylko jako sposób życia, funkcjonowania. Zwiększenie kompetencji rodziców jako naturalnych i pierwszych przewodników ucznia w procesie wyboru ścieżki rozwoju osobistego, wzmocnienie roli nauczycieli jako życiowych doradców, mentorów. Wzmocnienie roli edukacji nieformalnej i poza formalnej jako narzędzia wspierającego rozwój talentów kształtującego postawy, rozwinięcie w procesie edukacji formalnej i nieformalnej talentów, postaw młodego gdańczyka. Zwiększenie zaangażowania podmiotów zewnętrznych, pracodawców, uczelni wyższych, NGO-sów, grup społecznych i innych podmiotów, wolontariat, wymiany międzynarodowe w procesie rozwijania kompetencji uczniów. Jesteśmy światowym miastem i te relacje muszą zadziałać.

Upowszechnienie uczenia się przez całe życie, zwiększenie dostępu do poradnictwa edukacyjnego i zawodowego, wspierającego każdego mieszkańca w procesie wyboru ścieżki rozwoju osobistego i zawodowego. Zwiększenie i poprawa jakości usług służących rozwojowi osobistego mieszkańca w każdym wieku. Popularyzacja kształcenia przez całe życie. Te ośrodki, które zaczęły funkcjonować w szkołach jako środowiskach lokalnych dla całej społeczności mają taki cel, aby przy pomocy czy wymianie wzajemnych doświadczeń np. mój dziadziś świetnie gra w szachy i na pewno ta wiedza i nauka gry w szachy lepiej zostanie przyswojona przez mojego kolegę, jeżeli to zrobi mój dziadek, a przy okazji następuje więź międzypokoleniowa. Kształcenie przez całe życie. Nasz wiek wydłuża się i chętnych do korzystania z Uniwersytetu Trzeciego Wieku jest wielu, czy aktywności w tym naszym wieku powoduje, że ta grupa jest w tej chwili przeważająca w stosunku do tych młodszych i albo wykorzystamy ją odpowiednio w naszym procesie kształcenia, albo zmarnujemy szanse. Rozwijanie zasobów infrastruktury edukacyjnej. Powstała mapa sieci społecznej. Na tę mapę nanieśliśmy wszystkie szkoły, wszystkie placówki oświatowe, nanieśliśmy instytucje typu domy sąsiedzkie, domy kultury i na tej mapie widać gdzie bardzo szybko postępuje np. wzrost mieszkalnictwa i mamy małe, albo większe dziury jeżeli chodzi o infrastrukturę edukacyjną. Nie nadążamy za tym rozwojem mieszkalnictwa, szczególnie w południowych częściach miasta. Kolejna rzecz, która zostanie na tę mapę naniesiona - miasto Gdańsk musi zostać podzielone na obszary funkcjonalne, bo te dzielnicowe nie odpowiadają i zapotrzebowaniu i pracy w konkretnych obszarach.

PUNKT - 2a

Dyskusja, wnioski.

Radna Żaneta Geryk - Przewodnicząca Komisji Edukacji RMG

Mam taką dygresję do pierwszej części, do tego co pani dr nam przedstawiła odnośnie katastrofalnej sytuacji ucznia i jaką rolę pełni dzisiaj i jak ta rola nie jest znacząca. Badania pokazują, że co 10 dziecko w polskiej szkole jest mobbingowane lub prześladowane, jest to ogromny problem. Są to badania chyba sprzed tygodnia. Instytut, który robił te badania uważa, że główną przyczyną tego jest to, że nauczyciel nie do końca przejmuje się problemem. Wydaje mi się, że ten cały szereg rzeczy, która potem wynika i jest związane z nauką, z zaangażowaniem, z rozwojem, z tym, żeby tej nauce się poddać, i zaprzyjaźnić, i zainteresować wynika z tego, że młodzież generalnie boi się szkoły. Jeżeli dziecko będzie ze strachem chodziło do szkoły bo wie, że tam spotka go prześladowanie bądź mobbing ze strony drugiego kolegi, bądź koleżanki, to na pewno nauka nigdy nie będzie dla niego priorytetem i inwestowanie w siebie i myślenie o tym, co ta nauka w przyszłości może im dać, że głównym problemem polskich szkół to jest problem prześladowań dzieci i on jest na tyle duży, że uważam, że powinniśmy się tym zająć i zainteresować. Druga kwestia dotyczy kobiet bezrobotnych. Zauważyłam, że 40% kobiet bezrobotnych, które są powyżej 12 miesięcy na bezrobociu związana jest z wynikiem, który osiągają na poziomie kończenia 6 klasy. W przypadku kobiet niewykształconych często przyczyną bezrobocia jest również ukształtowania myślenia bardzo konserwatywnego, wyniesionego często niestety z domu, że ja zajmę się domem, rodziną, nie będę się edukować, a wychowam dzieci, i cały obowiązek spocznie na mężu, partnerze, w związku z tym moja edukacja nie jest

tak do końca ważna, a to powoduje dalsze konsekwencje, czyli bezrobocie, które wynika. Nie wiem, czy to bezrobocie tylko wynika z tego, że ona nie ma tej wiedzy i ukończonych szkół, czy to nie jest myślenie tej osoby, wynikające z dziedziczenia pewnych zjawisk, czyli dziedziczenia czy bezrobocia, czy braku wykształcenia, czy pewnego podejścia do życia, do pracy, do rozwoju.

Pani Mariola Paluch - Zastępca Dyrektora Wydziału Rozwoju Społecznego

Jeżeli mogę się odnieść tylko do drugiego elementu, który zbadalam kilka lat temu bardzo dokładnie. Nie potrafiliśmy poradzić sobie w szkole z problemem mobilizacji ucznia do tego, żeby osiągał lepsze efekty. Zbadaliśmy jak wygląda wykształcenie i okazało się, że to jest właśnie to o czym pani powiedziała, czyli takie dziedziczone, to że ja już kończę gimnazjum, to jest i tak wykształcenie wyższe od mojego i nie ma tego parcia ze strony rodziny na to, żeby zmienić tę sytuację.

Radny Andrzej Kowalczyś - Wiceprzewodniczący Komisji Edukacji RMG

Ja chciałem podziękować pani reprezentującej Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową za szcątkowe wyniki tych badań. Ja rozumiem, że jesteśmy ograniczeni czasem, i że nie rozwinęła pani wielu wątków, ale chcę na początku podzielić się swoim stanem emocjonalnym, że to jest najsmutniejsza komisja, w której przyszło mi uczestniczyć od grudnia zeszłego roku. Te wyniki są mocno dotujące. Miałem nadzieję, że pani dyrektor podniesie mnie na duchu, jak się będzie odnosiła do tych badań, ale tak nie było. Ja nie chcę negować tych badań. Na pewno zostały przeprowadzone bardzo profesjonalnie, ale czy one były robione w skali kraju, Pomorza, czy Gdańska? Bo przy bezrobotnych kobietach pani powoływała się na dane zebrane z całego Pomorza. Czy one dotyczą województwa pomorskiego, czy części kraju, czy naszego miasta?

Pani Anna Hildebrandt - Przedstawiciel Instytutu Badań nad Gospodarką Rynkową

Województwa pomorskiego. To były badania jakości życia.

Radny Andrzej Kowalczyś - Wiceprzewodniczący Komisji Edukacji RMG

A ile kobiet bezrobotnych zostało objętych badaniem?

Pani Anna Hildebrandt - Przedstawiciel Instytutu Badań nad Gospodarką Rynkową

Nie robiliśmy badań ankietowych. Badaliśmy korelacje między poziomem bezrobocia kobiet, a wynikami testu 6-klasistów. Zgadzam się z panem, że obraz jest faktycznie dramatyczny, ale dobrze, że jesteśmy w tym punkcie, kiedy możemy jeszcze coś zmienić. Patrząc na stan emocjonalny, zdrowotny, psychiczny, duchowy naszych dzieci musimy mieć świadomość tego, że one tak ciężko pracują na poziomie szkoły podstawowej i gimnazjum jak myśmy w ich wieku nigdy nie pracowali. Oni wracają o takiej porze do domu, kiedy myśmy wracali o godzinie 12, 13. Dzieci tak ciężko pracują, są bardzo przemęczone i świadczą o tym też badania zdrowotne, które pokazują jak wiele dzieci jest chorych na depresję, na fobie szkolne, to jest związane z tym prześladowaniem. Rośnie grono dzieci chorych na choroby, które są związane ze stresem szkolnym. Tego wcześniej, kiedyś, nie było i nie sądzę, żeby to wynikało z faktu, że nie było to badane, ale te dzieci są bardzo mocno zestresowane. Nasze dzieci.

Radny Andrzej Kowalczyk - Wiceprzewodniczący Komisji Edukacji RMG

Chyba chodziliśmy do różnych szkół. Ja pamiętam, że taki stres towarzyszył mi od dziecka i ta niepewność czy zda się do następnej klasy, itd. Na porządku dziennym wielu uczniów w szkołach miało tego typu problemy. Czy jest jakiś pomysł na rozwiązanie tego problemu?

Pani Mariola Paluch - Zastępca Dyrektora Wydziału Rozwoju Społecznego

Pod kątem tej diagnozy wypracowujemy rozwiązania czyli działania. One są bardzo ogólnie sformułowane. Jeżeli chodzi o ten element mobbingu i trudności pokonywania nie są to rozwiązania na poziomie tylko miasta Gdańska. Wczoraj spotkałam się z zespołem dyrektorów poradni, gdzie potwierdzono tak jak kilka lat temu były problemy z gimnazjami i z historiami wychowawczymi, tak w tej chwili zeszło to do poziomu 7, 8-latków. Te dzieci rosnąc, generują to, o czym pani doktor mówiła, czyli taką trochę gettyzację, bo część szkół, która zajmuje się tymi trudnymi dziećmi pozbywa się tej drugiej grupy, ale jest o wiele bardziej złożony problem, że od strony prawnej szkoła i instytucje nie mają możliwości bez współpracy z sądem, rodzicami, a nawet zmiany prawa w pewnym momencie na pełną pomoc temu dziecku, bo nie ma możliwości zdiagnozowania bez zgody rodzica, nie ma możliwości zmuszenia rodzica do tego, żeby opinia o zdiagnozowanym dziecku trafiła do szkoły i musimy w tej chwili pracować nad mechanizmem, który to poprawi, żeby ta eskalacja nie następowała dalej.

Radny Piotr Gierszewski - członek Komisji Edukacji RMG

Przez moment zastanawiałem się, czy się cieszyć, że to dotyczy bardziej województwa niż miasta Gdańska czy się martwić. Mówię o diagnozie, którą kolega przed chwilą poruszył.

Cieszę się, że to dotyczyło większego obszaru niż miasta Gdańska, bo momentami te zapisy są dość smutne. Kilka lat temu miasto Gdańsk pioniersko podjęło uchwałę „Gdańszczanina 2020”. Uważam, że to była jedna z lepszych uchwał podjętych x kadencji wcześniej. Byłem też współautorem tego dokumentu i uważałem, że było to coś fantastycznego, co dość nieudolnie, ale jednak spróbowaliśmy pokazać pewną strategię dojścia do pewnego ideału gdańszczanina, którego sobie wyobrażamy w 2020 roku. Czy moglibyście państwo zrobić takie podsumowanie funkcjonowania tejże uchwały, która była zrobiona na podstawie diagnozy, którą przeprowadzaliśmy wtedy w Gdańsku. W międzyczasie była dwukrotna reforma edukacji i dobrze by było dostosować tę uchwałę do obowiązującej rzeczywistości. Uważam, że wiele z tych zapisów, które tutaj są, również w celach i zadaniach, możemy wyczytać z tejże uchwały. Czy państwo korzystaliście, czy próbowaliście zdiagnozować wykorzystując już te zasoby, które myśmy wcześniej mieli podczas tworzenia tej uchwały, bo uważam, że warto nad czymś, co jest dobre pracować i faktycznie nie tworzyć nowych dokumentów, natomiast pracować na czymś co już fajnie funkcjonuje w mieście Gdańsku. Tamta diagnoza była tylko na terenie miasta Gdańska i wydaje mi się, że on chyba by był bardziej dokładny niż to, co nam teraz państwo przedstawiliście.

Pani Mariola Paluch - Zastępca Dyrektora Wydziału Rozwoju Społecznego

Dziękuję za tę uwagę. Z braku czasu nie zostały przedstawione elementy, które są dalszą częścią strategii 2030. Tam jest odniesienie do programów operacyjnych, które funkcjonują i innych programów, które funkcjonują już w mieście. Nie wyobrażam sobie, żeby nie korzystać z tej diagnozy, która została postawiona w

poprzedniej strategii. Po trosze odpowiedział pan sobie na ten element, który wiąże się ze zmianą i w systemie edukacji na przestrzeni tych lat i z tempem, które narzuciło inne wyzwania. Ponadto Strategia 2020 jeszcze się nie zakończyła, także trudno odnieść się w całości do tych elementów, które tam się znajdują, ale na niej też pracujemy.

Radny Piotr Gierszewski - członek Komisji Edukacji RMG

Strategie mają to do siebie, że one z czasem ulegają pewnej ewolucji, zmieniają się. Wiadomo, że tworzenie takiego dokumentu wymaga czasu, wiedzy i dobrej woli tych, którzy nad nim pracują. Taką wolę radni miasta Gdańska jeśli chodzi o edukację wykazali już wiele lat temu. Byliśmy pionierami nie tylko w Polsce, ale też pionierami strategii na wiele lat jeśli chodzi o wszystkie gałęzie miasta Gdańska.

Radna Żaneta Geryk - Przewodnicząca Komisji Edukacji RMG

Jednym z punktów było nawiązanie dialogu społecznego w kontekście rozwoju naszych dzieci. Kto do tego dialogu byłby zaproszony, kogo państwo macie na myśli jeśli chodzi o nawiązanie tego dialogu, bo to chodzi o to, żeby dziecko z wielu stron miało wsparcie.

Pani Mariola Paluch - Zastępca Dyrektora Wydziału Rozwoju Społecznego

Gdańska Rada Oświatowa jest jedną z takich płaszczyzn, która skupia różne środowiska. W najbliższym czasie spotykamy się z radami rodziców, wcześniej były to spotkania tylko z przewodniczącymi, i chcemy od nich dowiedzieć się kto powinien zasiadać w takich gremiach właśnie w obszarach funkcjonalnych, bo pewne elementy Strategii pójdą w niwecz jeżeli nie będą delegowane konkretnemu obszarowi.

Radny Piotr Borawski - prowadzący obrady, Przewodniczący Komisji Strategii i Budżetu RMG

Moje pierwsze pytanie dotyczy pierwszego slajdu, pierwszego wyzwania. Była tam opisana taka konkluzja, że wyzwaniem dla nas w systemie edukacji jest kwestia związana z imigrantami i z dostępnością osób niepełnosprawnych. Czy mamy jakieś dane dotyczące tego, jaki to jest odsetek wszystkich uczniów stanowią imigranci albo czy jest jakaś prognoza związana z 2030 dot. imigrantów i osób niepełnosprawnych? A drugie pytanie dotyczy ostatniego slajdu związanego z infrastrukturą. Jak wiadomo problemem związanym ze szkołami zwłaszcza jest nie tyle ilość szkół w mieście, co migracja ludności pomiędzy dzielnicami i tego, że w dzielnicach tych starszych szkół jest ich za dużo, a w nowych osiedlach ich brakuje. Czy w nowej perspektywie 2030 wiemy jak chcemy, żeby ta sieć wyglądała? Tzn. ile musimy tych szkół zbudować? I jak by to wyglądało w stosunku do całej sieci? Natomiast w stosunku do żłobków i przedszkoli, wiadomo, że ta dostępność jest ciągle za niska pomimo kolejnych oddawanych miejsc. Czy w perspektywie 2020-30 wiemy ile jeszcze byśmy chcieli tych żłobków i przedszkoli publicznych w Gdańsku otworzyć? Czy bardziej idziemy w kierunku publicznych, komunalnych, czy bardziej, żeby oprzeć się na prywatnym sektorze wspomagając ich tylko dotacją do każdego z wychowanków?

Pani Mariola Paluch - Zastępca Dyrektora Wydziału Rozwoju Społecznego

Co do imigrantów, to nie mam twardych danych, natomiast od tygodnia pracuje bardzo intensywnie zespół. Jutro mają bardzo duże spotkanie, składające się z

dyrektorów szkół, w których znajduje się największa liczba imigrantów, tudzież wszelkie instytucje wspomagające, żeby opracować program adaptacji dla osób, które czasowo przebywają u nas, albo są to długotrwałe typowo emigranckie powroty. Ten zespół ma wypracować nie tylko zasady w jakich dziecko będzie funkcjonowało w szkole, ale z racji naszego wydziału otoczyć też opieką i wsparciem całą rodzinę. Twardych danych nie mamy, wiemy na pewno, że ta liczba w ogromnej liczbie zwiększa się i widać to chociażby po godzinach przyznawanych na naukę języka polskiego w ostatnim czasie. Jeżeli chodzi o niepełnosprawności, to one są definiowane na dwóch poziomach i myślę, że chodziło panu przewodniczącemu o tzw. edukację włączającą, która powoduje, że każde dziecko powinno znaleźć miejsce w szkole masowej i staramy się to robić, natomiast nie jest to proste z racji m. in. tego, że nie wszystkie schorzenia, diagnozy, nie wszystkie niepełnosprawności „nadają się” do włączenia. I z jednej strony rodzic ma prawo zażyczyć sobie ale np. wszelkie schorzenia psychiatryczne nie mogą funkcjonować w ramach tego włączenia. Taki zespół powstał jak te miejsca dla takich włączeń utworzyć, bo nie każde miejsce się do tego nadaje i nie chodzi tu tylko o bariery architektoniczne. Jeżeli chodzi o sieć szkół i placówek, to są dane z ubiegłego tygodnia. Dzisiaj nie odważam się powiedzieć, gdzie powinna powstać szkoła, przedszkole. Pierwszy raz od długiego czasu okazało się, że mamy miejsca dla przedszkolaków. Zablokowaliśmy je dla dzieci 4-letnich, które jesteśmy zobligowani przyjąć i okazało się, że 4-latki wcale się do naszych przedszkoli nie garną. Dopiero po zakończonej rekrutacji będziemy w stanie na tę sieć nałożyć te miejsca, które wybrali rodzice, bo z jednej strony mamy te miejsca i zdajemy sobie sprawę, że one nie zawsze odpowiadają potrzebom rodziców, które są różne. Rekomendacje w tej sprawie będę w stanie nie wcześniej jak w listopadzie przedstawić. Natomiast pracuje jeszcze jeden zespół w ramach naszego wydziału, który we współpracy z panem prezydentem Bojanowskim i prezydentem Grzelakiem chcemy doprowadzić do sytuacji, w której każdy deweloper budując osiedle, mieszkanie zostawi taką małą przestrzeń na usługi społeczne, czasami będzie to miejsce dla przedszkola, czasami dla DPSu, albo dla innej formy, ale tylko w ten sposób, zabezpieczając jakąś małą przestrzeń na te cele, będziemy w stanie odpowiedzieć na zapotrzebowanie mieszkańców.

Radny Piotr Gierszewski - członek Komisji Edukacji RMG

Gdyby zrobiono analizę tego dokumentu, o którym mówiłem wyszłaby jedna rzecz, której tutaj nie ma, a mianowicie tam był jeden z zapisów, gdzie pojawiło się słynne powiedzenie „szkoła za szkołą”. Robiłem dla Uniwersytetu Gdańskiego analizę tego dokumentu, dla Wydziału Nauk Społecznych i wyszły takie rzeczy, o których mówił pan przewodniczący, bo zawsze na końcu się zapytamy, a pieniądze na zrealizowanie tej strategii? Skoro są zapisy, to powinniśmy realizować ten dokument zgodnie z zapisami. Niestety mimo istniejącego zapisu od wielu, wielu lat nie udaje się tej strategii, która jest dokumentem podjętym przez Radę Miasta Gdańska realizować. Teraz się mówi o jednej szkole za szkołą. Od momentu zapisu 6 budynków niestety nie zostało w ten sposób sprzedanych i wykorzystanych do realizacji tej strategii. Ja się boję, że z pracy tego waszego zespołu wyjdzie, że na górnym tarasie Gdańska będą ogromne potrzeby jeśli chodzi o infrastrukturę. My już wiemy dzisiaj, że wybudowana szkoła 6 lat temu oddana, już jest za mała i gimnazjaliści nie mieszczą się z podstawówką. Szkoła na Azaliowej już jest wypchana na ponad jedną zmianowość i nie mamy gdzie pomieścić gimnazjalistów i wozimy ich na Stolema. My jako miasto też zdajemy sobie sprawę, że nie mamy

pieniędzy, żeby tę infrastrukturę budować. Realizujemy tę strategię, która została przyjęta, ale konsekwentnie. Jeżeli likwidujemy szkołę, to my ten budynek po zlikwidowanej szkole bezwzględnie albo sprzedajmy, a pieniądze w całości przeznaczajmy na budowanie tych szkół placówek tam gdzie one są potrzebne. My niestety oddajemy często za złotówkę, tłumacząc się, że inne instytucje również muszą funkcjonować. Pieniądze są, tylko trzeba zagospodarować te budynki, te obiekty, które są w zasobach miasta Gdańska w oświacie, które zostały zlikwidowane, a do dzisiejszego dnia stoją puste.

Pani Ewa Lieder

Ja się chciałam dopytać o sprawy przedszkoli, czy miasto planuje otwierać przedszkola publiczne, czy to mają być przedszkola niepubliczne, dofinansowane z miasta, ale których cena miesięczna różni się bardzo. Przedszkole komunalne kosztuje 460 zł, a przedszkole niepubliczne kosztuje od 1000 do 1600 zł. Bo to, że deweloperzy będą oddawali parter i tam będą miejsca na te przedszkola, to jeszcze nie znaczy, że to będą przedszkola dostępne dla rodziców, właśnie stąd są te bezrobotne matki, które nie stać na takie przedszkola. Drugie moje pytanie. Radna Geryk pytała się o profilaktykę anty dyskryminacji w szkołach i ja bym się chciała dowiedzieć co się dzieje teraz, jakie miasto ma plany kontroli nad sytuacją? Bo w strategii nie widzę obszaru, który mógłby zająć się tą dziedziną.

Pani Mariola Paluch - Zastępca Dyrektora Wydziału Rozwoju Społecznego

Jeżeli chodzi o przedszkola, to przedszkola gminne nic nie kosztują. Ta opłata, o której pani mówi, to jest opłata za wyżywienie i złotówkę za każdą godzinę ponad obowiązujące normy. Przedszkola prowadzone przez Gminę Miasta Gdańska nie kosztują. Od tego roku gmina jest zobligowana do przyjęcia każdego dziecka 4-ro i 5-letniego i zapewnienia mu opieki. W związku z tym nie ma innej możliwości jak zapewnienie tej opieki w ramach tej opłaty, o której pani powiedziała. W roku 2017 dojdą do tej grupy dzieci 3-letnie czyli wszystkie dzieci przedszkolne będą musiały być objęte tą opieką. W takiej sytuacji tak naprawdę nie ma żadnej różnicy między tym kto będzie podmiotem prowadzącym czy Gmina Miasta Gdańsk czy inny podmiot, bo kwota przeznaczona na dotacje jest wyliczana z utrzymania przedszkola, szkoły gminnej. W momencie kiedy jest to przedszkole publiczne nie można pobierać opłaty. Drugie pytanie dotyczyło programów profilaktycznych. To jest ten element od którego zaczęliśmy, że wszystko można by było wrzucić do tematu edukacja, a z drugiej strony należałoby pewne rzeczy wydzielić, dlatego pracowaliśmy w takiej formule, żeby niektóre działania, jak chociażby edukacja kulturalna nie została wrzucona do kultury, jako kultury, ale żeby pokazywała się w programach operacyjnych w poziomie, jako działania zmierzające „do”, bo one będą i w programie „sport” i w programie „zdrowie” i w ten sposób zostało to rozłożone.

Radny Piotr Borawski - prowadzący obrady, Przewodniczący Komisji Strategii i Budżetu RMG

Szanowni państwo, przypominam, że zarówno do tego programu, jak i wszystkich innych można do pani dyrektor do końca miesiąca przysyłać uwagi i spostrzeżenia. Dziękujemy Komisji Edukacji, proponuję teraz krótką przerwę, po której będziemy kontynuowali posiedzenie Komisji Strategii i Budżetu.

Pan Andrzej Kowalczyk - Wiceprzewodniczący Komisji Edukacji RMG podziękował wszystkim za uczestnictwo i zamknął posiedzenie Komisji Edukacji. Godz. 17:00.

PUNKT - 3

Prezentacja Programu Operacyjnego ATRAKCYJNOŚĆ INWESTYCYJNA w ramach Strategii Gdańsk 2030 Plus.

Radny Piotr Borawski - prowadzący obrady, Przewodniczący Komisji Strategii i Budżetu RMG

Rozpoczynamy drugą część posiedzenia Komisji Strategii i Budżetu. Będzie prezentacja Programu Operacyjnego PRZESTRZEŃ PUBLICZNA w ramach Strategii Gdańsk 2030 Plus.

Do tego Programu dołączyły cztery kolejne Komisje: Komisja Zagospodarowania Przestrzennego, Kultury, Samorządu i Ładu Publicznego oraz Komisja Zrównoważonego Rozwoju. Komisje te muszą rozpocząć swoje posiedzenia więc kolejno oddaje im głos.

Radna Małgorzata Chmiel - Przewodnicząca Komisji Zagospodarowania Przestrzennego RMG

Dziękuję bardzo. Pytanie do członków Komisji Zagospodarowania Przestrzennego - czy macie Państwo uwagi do tak zaproponowanego porządku obrad? Nie - dziękuję bardzo.

Komisja przyjęła zaproponowany porządek posiedzenia - 5 głosów za.

Komisja obradowała w sześciuosobowym składzie. Nieobecny radny Jaromir Falandysz.

Lista obecności Komisji Zagospodarowania Przestrzennego stanowi załącznik nr 7 do niniejszego protokołu.

Radny Marek Bumblis - Przewodniczący Komisji Kultury RMG

Jest quorum. Porządek posiedzenia członkowie znają. Czy są uwagi do porządku?

Nie widzę. Kto jest za tak zaproponowanym porządkiem obrad?

Komisja Kultury jednogłośnie - 4 głosami za przyjęła zaproponowany porządek posiedzenia.

Komisja obradowała w czteroosobowym składzie. Nieobecny radny Piotr Czauderna.

Lista obecności Komisji Kultury stanowi załącznik nr 8 do niniejszego protokołu.

Radny Adam Nieroda - Przewodniczący Komisji Zrównoważonego Rozwoju RMG

Serdecznie witam członków Komisji Zrównoważonego Rozwoju i zaproszonych gości. Otrzymaliście Państwo porządek dzisiejszych obrad. Jest do wprowadzenia druk nr 231, czyli rozpatrzenie i zaopiniowanie projektu uchwały Rady Miasta Gdańska w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie wraz z Gminą Miasta Gdyni, Gminą Miasta Sopot, Gminą Miejską Rumia, Gminą Miejską Reda, Gminą Miejską Wejherowo, Gminą Miejską Pruszcz Gdański wykonanie ekspertyzy zgodności z ramową dyrektywą wodną zadań objętych przedsięwzięciem zagospodarowanie wód opadowych w zlewniach cieków i kanałów uchodzących do Zatoki Gdańskiej.

Komisja ten druk omówi po zakończeniu części wspólnej posiedzenia.

Kto z Pań i Panów Radnych jest za tak zaproponowanym porządkiem obrad, proszę o podniesienie ręki.

Komisja obradowała w pięcioosobowym składzie.

Komisja Zrównoważonego Rozwoju jednogłośnie - 5 głosami za przyjęła zaproponowany porządek posiedzenia.

Lista obecności Komisji Zrównoważonego Rozwoju stanowi załącznik nr 9 do niniejszego protokołu.

Radna Anna Wirska - przewodnicząca Komisji Samorządu i Ładu Publicznego RMG

Ponownie witam członków Komisji Samorządu i Ładu Publicznego oraz gości. Komisja Samorządu i Ładu Publicznego rozpoczęła swoje posiedzenie o godzinie 16-tej, miała przerwę w obradach i w tej chwili wznawiam posiedzenie Komisji.

Komisja obradowała w siedmioosobowym składzie.

Lista obecności Komisji Samorządu i Ładu Publicznego stanowi załącznik nr 10 do niniejszego protokołu.

Radny Piotr Borawski - prowadzący obrady, Przewodniczący Komisji Strategii i Budżetu RMG

Dziękuję serdecznie. Pozwolę sobie przejąć prowadzenie obrad.

Jak powiedziałem, mamy w programie wszystkich Komisji prezentację Programu Operacyjnego PRZESTRZEŃ PUBLICZNA w ramach Strategii Gdańsk 2030 Plus. Oddaję głos Pani Dyrektor Katarzynie Drozd - Wiśniewskiej.

Pani Katarzyna Drozd - Wiśniewska - Zastępca Dyrektora Wydziału Polityki Gospodarczej

Dzień dobry. Chciałam Państwu przedstawić koordynatorki programu operacyjnego Przerzeń Publiczna: Pani Edyta Damszel - Turek i Pani Irena Romasiuk z Biura Rozwoju Gdańska.

Panie będą przedstawiały założenia do programu operacyjnego Przerzeń Publiczna. Przedtem zostanie zaprezentowana Państwu diagnoza w tym obszarze, którą przygotowaliśmy wspólnie z Instytutem Badań nad Gospodarką Rynkową a przedstawi ją Pan dr Maciej Tarkowski.

Pragnę zaznaczyć, że założenia, które zostały są również efektem spotkań z mieszkańcami. Pomiędzy 9 a 24 marca br. zorganizowaliśmy cykl dziewięciu warsztatów poświęcone każdemu z programów operacyjnych. Ten akurat program operacyjny cieszył się bodajże największym zainteresowaniem mieszkańców. Uczestniczyło w nim ponad pięćdziesiąt osób. Wypracowanych zostało szereg postulatów i też o tym będziemy tutaj mówili i Pani Edyta Damszel - Turek dokładnie zaznaczy, które z tych postulatów i w jakim zakresie pochodzą od mieszkańców. Dziękuję bardzo i poproszą pana Macieja Tarkowskiego.

Dr Maciej Tarkowski - przedstawiciel Instytutu Badań nad Gospodarką Rynkową

Została przedstawiona prezentacja, która stanowi załącznik nr 11 do protokołu.

Prace diagnostyczne, które wykonywaliśmy w Instytucie w zakresie diagnozy stanu przestrzeni publicznej skłoniły nas do sformułowania pięciu rekomendacji. Trzy z nich mają charakter twardy, w dużej mierze inwestycyjny. Dwie rekomendacje mają charakter bardziej miękkiej, organizacyjny - nie znaczy to, że są one mniej ważne.

musimy przełożyć je na:

**cele, działania, zadania,
przedsięwzięcia, projekty, inwestycje...**

- przestrzeń publiczna **nie jest w wystarczający sposób nasycona** usługami publicznymi – w szczególności dotyczy to „nowych” dzielnic
- tradycyjne handlowe ulice i place są **mniej konkurencyjne** niż centra handlowe, co **zmniejsza atrakcyjność przestrzeni publicznej**
- poza wybranymi częściami, **przestrzeń miasta jest mało estetyczna**
- **atrakcyjność przestrzeni publicznej wpływa na satysfakcję z miejsca zamieszkania**, jej niska jakość może stanowić barierę dla życia społecznego oraz obniżać poczucie tożsamości i identyfikacji z miastem

REKOMENDACJA 1

Podniesienie jakości funkcjonowania przestrzeni publicznej

Pierwsza kwestia, która wybrzmiała także przed przerwą, dotyczy podniesienia jakości przestrzeni publicznej. Przemawia za tym kilka bardzo istotnych faktów, ustaleń, które wynikają nie tylko z analizy twardych danych - rozmieszczenia różnego rodzaju obiektów, ale były także wyraźnie artykułowane na różnych etapach prac nad strategią przez mieszkańców. Niewątpliwie przestrzeń publiczna nie jest w wystarczający sposób nasycona usługami publicznymi. Pojawiał się tutaj wcześniej wątek infrastruktury edukacyjnej, ale może to dotyczyć każdej innej usługi społecznej. W oczywisty sposób ten niedosyt w największym zakresie dotyka nowe dzielnice Gdańska.

Kolejna kwestia, która wyraźnie zarysowała nam się w pracach diagnostycznych to pewien rodzaj rywalizacji pomiędzy bardzo silnie, prężnie rozwijającymi się

centrami handlowymi, które patrząc po zachowaniach mieszkańców, konsumentów, którzy w pewnym sensie głoszą nogami, są bardzo atrakcyjnym obiektem do robienia zakupów czy spędzania czasu wolnego i w tym sensie pewnie odpowiadają oczekiwaniom mieszkańców. Z drugiej strony jednak funkcjonowanie tych obiektów do pewnego stopnia wysysa usługi, które wcześniej funkcjonowały w tradycyjnych ulicach, placach handlowych. W tych miejscach, które uznajemy za bardzo ważne fragmenty przestrzeni publicznej. Centrum handlowe, można powiedzieć jest produktem od A do Z zaplanowanym, przez to bardzo konkurencyjnym. Oferta ulicy jest ofertą często, może nie dość przypadkową, ale jednak gra rynkowa pomiędzy wynajmującymi przestrzeń a najmującymi prowadzi często do tego, że ta oferta nie jest tak atrakcyjna i być może powinniśmy przejść nad tym do porządku dziennego. Ale być może warto, jeżeli chcemy dbać o atrakcyjną przestrzeń publiczną, aby w takich miejscach można było miło spędzić tam czas i żebyśmy w ogóle chcieli korzystać z przestrzeni publicznych. Być może warto w jakiś sposób te obszary wspierać.

Kwestia kolejna, to kwestia estetyki przestrzeni. To nie jest problem wyłącznie Gdańska. To jest problem generalnie całej Polski. Po części wynika on z zewnętrznych uwarunkowań prawnych, które są bardzo ogólne i mało restrykcyjne, jeżeli chodzi np. o umieszczenie reklam. Po części być może wynika to z deficytu w edukacji dotyczącej wartości estetycznych, ale na pewno pewne działania na poziomie miasta można podjąć, są podejmowane i należałoby je kontynuować, wzmacniać.

PRZESTRZEŃ PUBLICZNA

Co wynika z diagnozy?

- **atutem miasta jest różnorodność terenów o potencjale rekreacyjnym** – od położonych w pasie nadmorskim (plaże i tereny parkowe) przez położone na Wysoczyźnie Gdańskiej (lasy Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego)
- **terenów sportowo-rekreacyjnych przybywa**, choć mieszkańcy nadal wskazują na znaczne potrzeby w tym zakresie
- **zagospodarowanie terenów zielonych i rekreacyjnych podnosi atrakcyjność przestrzeni publicznej, a przez to atrakcyjność zamieszkania i jakość życia oraz stwarza warunki dla kształtowania zdrowego stylu życia**

REKOMENDACJA 2

Zwiększenie **dostępności i atrakcyjności** terenów rekreacyjnych

Niewątpliwie atutem Gdańska jest różnorodność terenów rekreacyjnych. Przyzwyczailiśmy się pewnie do tego, że mieszkamy w takim mieście, że pójdziemy kilometr w jedną stronę to jest plaża, a jak pójdziemy w drugą stronę to mamy las, wzgórze i jest to też bardzo atrakcyjne. To naprawdę jest walor i atut Gdańska, i warto go wzmacniać poprzez lepsze udostępnianie tych terenów wszystkim użytkownikom. Kolejna kwestia, która wyraźnie zaznaczyła się szczególnie w wypowiedziach mieszkańców to dostępność terenów rekreacyjnych,

sportowo - rekreacyjnych. Ciągłe widoczne są tutaj deficyty i wysokie oczekiwania, chociaż należy zaznaczyć, że w ciągu ostatnich kilku lat, chociażby boisk w Gdańsku istotnie przybyło.

PRZESTRZEŃ PUBLICZNA

Co wynika z diagnozy?

- w Gdańsku zidentyfikowano 15 obszarów problemowych szczególnie mocno dotkniętych degradacją zabudowy i infrastruktury technicznej, zapaścią gospodarczą i problemami społecznymi – działania rewitalizacyjne prowadzi się w czterech z nich
- istnieje również grupa obszarów charakteryzujących się niższym standardem zamieszkiwania – są to głównie blokowiska, cechujące się m. in. brakiem zróżnicowanej oferty mieszkaniowej, pogarszającym się stanem technicznym budynków i jakością przestrzeni, niewielką identyfikacją mieszkańców z miejscem zamieszkania, niską dostępnością do terenów rekreacyjnych i niektórych usług
- skala problemów na obszarach zdegradowanych jest tak poważna, że wymaga skoordynowanych i skumulowanych działań na płaszczyźnie infrastrukturalnej, społecznej i gospodarczej

REKOMENDACJA 3

Kontynuacja kompleksowej rewitalizacji obszarów zdegradowanych

Kolejna kwestia. Mamy w Gdańsku piętnaście formalnie zdiagnozowanych obszarów wymagających rewitalizacji. Zdegradowanych pod każdym względem: przestrzennym, społecznym, gospodarczym. Mamy obszary, które nie są zdegradowane, ale potencjalnie tą degradacją są zagrożone, głównie tzw. blokowiska. Często bardzo atrakcyjnie położone, mające potencjał dla stworzenia dobrych warunków życia, ale mających również swoje słabe strony. Niewątpliwie są tutaj potrzebne bardzo intensywne działania i nie da się tego załatwić tylko i wyłącznie poprzez twarde inwestycje, poprzez działania tylko i wyłącznie w tym programie. Tutaj bardzo wyraźnie zaznacza się związek z programami społecznymi, z integracją społeczną. Może trochę z edukacją i może trochę z przedsiębiorczością, bo źródła tych problemów degradacyjnych często wiążą się po prostu z bezrobociem, biedą itd. Stąd niewątpliwie potrzeba nam kompleksowej rewitalizacji, nie tylko w sensie inwestycji infrastrukturalnych, ale działań społecznych, działań gospodarczych.

PRZESTRZEŃ PUBLICZNA

Co wynika z diagnozy?

- Gdańsk należy do liderów pod względem pokrycia obszaru miasta miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, co jednak nie pozwala w pełni na tworzenie ładu przestrzennego
- potrzeba większej współpracy pomiędzy użytkownikami przestrzeni, także w układzie metropolitalnym
- brak regulacji prawnych i ram formalnych dla działań w przestrzeni publicznej utrudnia planowanie i zarządzanie oraz realizację inwestycji w tej przestrzeni

REKOMENDACJA 4

Planowanie i zarządzanie przestrzenią w oparciu o system ogólnomiejskich przestrzeni publicznych

Kolejna kwestia miękką, organizacyjną dotyczącą systemu planowania przestrzennego. To, że on niedomaga to większość z nas wie i ponosimy tego konsekwencje. Ten problem, o którym była mowa przed przerwą dotyczącą chociażby dostępu do infrastruktury żłobków, przedszkoli szczególnie w nowych dzielnicach, gdzie tego brakuje, trochę wynika, z niedoskonałości ustawowych. Czy byśmy tego chcieli, czy byśmy tego nie chcieli, to w istniejącym stanie prawnym najprawdopodobniej kolejne nowe fragmenty Gdańska będą zabudowywane przez developerów, którzy niekoniecznie muszą się martwić o to, czy tam szkoły, żłobki i przedszkola będą.

Rekomendujemy więc wzmocnienie współpracy na tyle, na ile jest to możliwe, właśnie z innymi użytkownikami przestrzeni, między innymi z developerami po to, aby z jednej strony wskazać wyraźnie zamierzenia miasta, co do zagospodarowania przestrzeni publicznej - bo dla developerów jest istotne, aby być blisko zagospodarowanych miejsc- a z drugiej strony, aby na swoich obszarach tego typu ogólnodostępne przestrzenie też były kształtowane i oferowane, i były atrakcyjne. Niewątpliwie takie systemowe myślenie o przestrzeni publicznej w Gdańsku ma szansę temu służyć.

PRZESTRZEŃ PUBLICZNA

Co wynika z diagnozy?

- blisko połowa mieszkańców, **nie czuje się poinformowana** o możliwości wzięcia udziału w ustawowej dyskusji publicznej
- ustawowe dyskusje publiczne dotyczące projektów planów miejscowych, jak i dodatkowe spotkania (warsztaty, debaty, seminaria, konferencje, konkursy) dotyczące zagospodarowania przestrzennego cieszą się **niewielkim zainteresowaniem**
- złożoność problematyki skutkuje **brakiem zrozumienia** pomiędzy użytkownikami przestrzeni i planistami, która utrudnia konstruktywny dialog - **niezbędna jest wzajemna edukacja w tym zakresie w celu osiągnięcia wspólnej płaszczyzny porozumienia**
- mało satysfakcjonujące zagospodarowanie jest **źródłem konfliktów w relacji mieszkańcy – władze**, które utrudniają współpracę także w innych sferach życia miasta

REKOMENDACJA 5

Większe **uspołecznienie** planowania i działań w przestrzeni publicznej

Kwestia ostatnia i być może najważniejsza. Kwestia planów miejscowych, planowania przestrzennego jest jednym z najostrzejszych punktów zapalnych w debacie publicznej. Mam wrażenie, że jest to trochę taki zakłęty krąg. Z jednej strony mamy pewne mechanizmy partycypacji, planowania, które są nieskuteczne i mamy z tej samej strony starania Miasta, które organizuje dodatkowe spotkania, seminaria i jest to jakaś oferta, która poszerza tą dyskusję. Ale z drugiej strony okazuje się, że jak przychodzi co do czego i sprawa nie jest naprawdę kontrowersyjna i nie dotyka istotnej grupy ludzi, to niekoniecznie tego typu spotkania, dyskusje cieszą się jakimś specjalnym wzięciem i w efekcie mamy to co mamy. Czyli w gruncie rzeczy nieefektywny system konsultacji, którego skutkiem jest to, że choćbyśmy nie wiem, ile byśmy pieniędzy wydali na zagospodarowanie jakiegoś fragmentu przestrzeni publicznej, to się bardzo często okazuje, że to zagospodarowanie jest w jakimś stopniu mniejszym czy większym, ale

niefunkcjonalnym, bo do końca tych potrzeb nie udaje się dobrze rozpoznać. Stąd niewątpliwie większe uspołecznienie planowania przestrzennego, działań w przestrzeni publicznej. Włączenie mieszkańców jest tutaj warunkiem koniecznym do tego, żeby przestrzeń publiczna zagospodarowana była w sposób bardziej satysfakcjonujący dla wszystkich.

To tyle z mojej strony. Dziękuję. Jestem oczywiście do Państwa dyspozycji, a głos oddaję Pani Edycie.

Pani Edyta Damszel - Turek - przedstawiciel Biura Rozwoju Gdańska

Dzień dobry. Jeszcze raz witam Państwa. Powiem teraz Państwu, co z tych rekomendacji wynika.

W ramach prac nad programem zostały sformułowane trzy główne cele operacyjne:

CELE OPERACYJNE

➤ **Cel operacyjny 1.**

Wyższa jakość przestrzeni publicznej

➤ **Cel operacyjny 2.**

Większe uwzględnienie terenów zielonych i obszarów cennych przyrodniczo w kształtowaniu przestrzeni publicznej

➤ **Cel operacyjny 3.**

Szersze uspołecznienie planowania i działań w przestrzeni publicznej

Jak mój przedmówca powiedział, te pierwsze trzy zadania twarde przekładają się na cel: wyższa jakość przestrzeni publicznej. To, co wielokrotnie pojawiało się u nas na większości warsztatów, które odbyły się w zeszłym miesiącu. Tutaj mieszkańcy, do tego celu mają najwięcej sugestii, różnego rodzaju pomysłów.

Drugi cel operacyjny - czyli większe uwzględnienie terenów zielonych i obszarów cennych przyrodniczo w kształtowaniu przestrzeni publicznej. Tutaj mieszkańcy również wyrazili chęć, aby ta zielen była bardziej i łatwiej dostępna dla mieszkańców, szczególnie, żeby zabezpieczyć zielen w dzielnicach południowych.

Trzeci cel operacyjny: szersze uspołecznienie planowania i działań w przestrzeni publicznej. To właśnie te działania miękkie związane właśnie z szerszym uspołecznieniem planowania i działań w przestrzeni publicznej.

Te cele operacyjne przełożyły się na zadania rozwojowe.

Jak już mówiłam, najważniejszy cel dla mieszkańców, to wyższa jakość przestrzeni publicznej. Tutaj mamy tych zadań najwięcej, bo aż siedem.

➤ Cel operacyjny 1.

Wyższa jakość przestrzeni publicznej

- Zadanie 1.1.** – Planowanie i zarządzanie przestrzenią publiczną w oparciu o system ogólnomiejskich przestrzeni publicznych
- Zadanie 1.2.** – Zagospodarowanie przestrzeni publicznej wzmacniające jej funkcjonalność i tożsamość
- Zadanie 1.3.** – Inwestycje na obszarach i w obiektach rewitalizowanych oraz rewaloryzowanych
- Zadanie 1.4.** – Tworzenie atrakcyjnych przestrzeni publicznych na przekształcanych terenach przemysłowych i powojkowych
- Zadanie 1.5.** – Współpraca z inwestorami i zarządcami nieruchomości na rzecz kształtowania atrakcyjnej przestrzeni publicznej
- Zadanie 1.6.** – Współpraca z gminami na rzecz spójności przestrzeni publicznej w obszarze metropolitalnym
- Zadanie 1.7.** – Wprowadzanie lub udoskonalenie regulacji i zasad dotyczących kształtowania przestrzeni publicznej

Została przedstawiona prezentacja, która stanowi załącznik nr 12 do protokołu.

Te zadania są związane z:

- 1) Planowaniem i zarządzaniem przestrzenią publiczną w oparciu o system ogólnomiejskich przestrzeni publicznych.
Ten system powinien zadziałać przy współpracy z mieszkańcami przy szerokich konsultacjach, aby określić rangę przestrzeni, jakie to mają być przestrzenie. Z rangi będzie wynikał sposób ich zagospodarowania. Czyli nad tym będziemy pracować, bo ten postulat był wielokrotnie zgłaszany na warsztatach, że brakuje przestrzeni dzielnicowych, osiedlowych.
- 2) Wzbogacaniem infrastruktury - czyli polepszanie tych przestrzeni publicznych ze względu na funkcjonalność i tożsamość. Tego również mieszkańcom brakuje.
- 3) Inwestycjami w obszarach i obiektach rewitalizowanych oraz rewaloryzowanych.
To się dzieje na naszych oczach. Czyli my będziemy jakby kontynuować, tak jak tutaj było powiedziane - nie tylko poprzez działania typowo infrastrukturalne, ale również poprzez działania szersze, kulturalne i związane z realizacją atrakcyjnych przestrzeni publicznych na tych terenach, które obecnie są w ten sposób przywracane z powrotem do miasta.
- 4) Tworzeniem atrakcyjnych przestrzeni publicznych na przekształcanych terenach przemysłowych i powojkowych.
Tutaj też mieszkańcy dostrzegli taką potrzebę, aby wzbogacać, poza działaniami inwestorów prywatnych w ramach których pojawia się zabudowa mieszkaniowa i usługowa, też pojawiły się atrakcyjne przestrzenie różnego rodzaju o różnym sposobie zagospodarowania dla mieszkańców, nie tylko tego osiedla.

- 5) Współpracą z inwestorami i zarządcami nieruchomości na rzecz kształtowania atrakcyjnej przestrzeni publicznej.
Już wcześniej było powiedziane, że tego brakuje i na pewno w tym kierunku powinniśmy iść i rozmawiać, jak poprawić i otworzyć się na potrzeby mieszkańców, aby developerzy też współpracowali z miastem przy realizacji ogólnie dostępnych ciągów pieszych. Powiązania tych ciągów i aby na to zwracali uwagę.
- 6) Współpracą z gminami na rzecz spójności przestrzeni publicznej w obszarze metropolitalnym.
- 7) Wprowadzeniem lub udoskonaleniem regulacji i zasad dotyczących kształtowania przestrzeni publicznej.
To się powoli dzieje, zarówno w dokumentach miejskich jak i w planach miejscowych.

Kolejny cel to:

ZADANIA ROZWOJOWE

➤ Cel operacyjny 2.

Większe uwzględnienie terenów zielonych i obszarów cennych przyrodniczo w kształtowaniu przestrzeni publicznej

Zadanie 2.1. – Zaspokajanie potrzeb mieszkańców w zakresie dostępności do terenów zieleni publicznej

Zadanie 2.2. – Udostępnianie mieszkańcom obszarów przyrodniczo cennych z zachowaniem zasad ich ochrony

Zadanie 2.3. – Zrównoważone wykorzystanie zasobów przyrodniczych przy realizacji przestrzeni publicznych

- 1) Zaspokojenie potrzeb mieszkańców w zakresie dostępności do terenów zieleni publicznej, czyli w zakresie dojścia pieszego.
To też powoli się realizuje w mieście. Czyli np. zagospodarowania zbiorników retencyjnych, czyli wzbogacenie tej oferty wzdłuż zbiorników, w sąsiedztwie elementów wodnych.
- 2) Udostępnienie obszarów przyrodniczo cennych z zachowaniem zasad ich ochrony.
Można powiedzieć, że jesteśmy świadkami tego, co powoli zaczyna kietkować w naszych myślach, bo obecnie pracujemy nad zrównoważonym zagospodarowaniem strefy buforowej lasów Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego. Czyli skanalizowanie i uatrakcyjnienie tych głównych wejść do lasów TPK, aby mieszkańcy chcieli z tego korzystać, ale w sposób skanalizowany nie niszcząc przy tym zieleni i lasów.

- 3) Zrównoważone wykorzystanie zasobów przyrodniczych przy realizacji przestrzeni publicznych.

W momencie realizacji takich przestrzeni publicznych zwracamy uwagę na to, co już jest, co można ochronić i jak wzbogacić cenne elementy zieleni.

ZADANIA ROZWOJOWE

➤ Cel operacyjny 3.

Szersze uspołecznienie planowania i działań w przestrzeni publicznej

Zadanie 3.1. – Popularyzacja problematyki zagospodarowania przestrzeni publicznej

Zadanie 3.2. – Doskonalenie sposobów partycypacji mieszkańców w planowaniu i działaniu w przestrzeni publicznej

Trzeci cel operacyjny:

- 1) Popularyzacja problematyki przestrzennej.

To jest trudny temat, bo sama ustawa sama w sobie jest bardzo nudna i też nie daje nam zbyt dużych narzędzi. Ale myślę, że im mieszkańcy będą mieli większą świadomość, kiedy można się zaangażować i w jaki sposób się zaangażować w to planowanie przestrzenne, to ta przestrzeń na pewno zyska na jakości.

- 2) Doskonalenie sposobów partycypacji mieszkańców w planowaniu i działaniu w przestrzeni publicznej.

Czyli otwieranie się na nowe technologie. Nie tylko poprzez zwykłe zawiadamianie poprzez ogłoszenia ale również wykorzystywanie różnego rodzaju nowinek technicznych i podejmowanie tych tematów w ramach edukacji młodzieży, aby miała świadomość że jest możliwość udziału w większej partycypacji przy różnego rodzaju dokumentach planistycznych. Jak i też udział w warsztatach, które pozwalają wypracować atrakcyjną przestrzeń publiczną.

Na koniec krótka statystyka.

Ilość propozycji zgłoszonych przez mieszkańców dotyczy tylko naszego warsztatu, który się odbył w marcu i widać po ilości zgłaszanych propozycji, że największą wartość dla mieszkańców ma poprawa jakości przestrzeni publicznej. To leży mieszkańcom najbardziej na sercu .

Drugim ważnym celem dla mieszkańców jest szersze uspołecznienie planowania przestrzeni publicznej, a na końcu jest oraz większe uwzględnianie terenów

zielonych i obszarów cennych przyrodniczo w kształtowaniu przestrzeni publicznej.

WARSZTATY - STATYSTYKA

11.03.2015 r. – Przestrzeń publiczna, (godz. 17.30, ECS) – 6 grup (50 osób)

➤ **Cel operacyjny 1.**

Wyższa jakość przestrzeni publicznej – 49 propozycji

➤ **Cel operacyjny 2.**

Większe uwzględnienie terenów zielonych i obszarów cennych przyrodniczo w kształtowaniu przestrzeni publicznej – 8 propozycji

➤ **Cel operacyjny 3.**

Szersze uspołecznienie planowania i działań w przestrzeni publicznej – 19 propozycji

Muszę Państwu powiedzieć, że razem z koleżanką Ireną Romasiuk uczestniczyliśmy w większości warsztatów, które były przeprowadzane chyba w siedmiu tych programach operacyjnych i większość postulatów - bo można powiedzieć, że mieszkańcy mieli różnego rodzaju pomysły w ramach tych warsztatów - odnosiło się do poprawy wyższej jakości przestrzeni publicznej. Czyli przestrzeń publiczna jest bardzo ważnym tematem dla mieszkańców. Myślę, że ten temat w obowiązującej strategii nie został tak jasno określony jak w obecnej strategii, więc myślę, że to też jest wynikiem tego, że mieszkańcy chcą podnieść swoją jakość życia, chcą mieszkać w lepszych warunkach, w ładnym otoczeniu. Wszystkie propozycje, które zostały zgłoszone na warsztatach świadczą o tym. Dziękuję. Z mojej strony to wszystko i nie ma problemu, aby odpowiedzieć na Państwa pytania, także zachęcam.

PUNKT - 3a

Dyskusja, wnioski.

Radny Piotr Borawski - prowadzący obrady, Przewodniczący Komisji Strategii i Budżetu RMG

Dziękuję. Rozpoczynamy rundę pytań. Przypominam, że każde pytanie musi być zadane do mikrofonu z uwagi na pisany protokół z tego posiedzenia. Rozpoczniemy od pytań Radnych. Jeżeli skończą się pytania Radnych to oczywiście wszyscy goście, którzy nas odwiedzili także mogą zadać pytania. Pierwsze zgłoszenie - radna Anna Kołakowska.

Radna Anna Kołakowska - członek Komisji Samorządu i Ładu Publicznego RMG

W materiałach, które otrzymaliśmy od Państwa i prezentowanym programie - właściwie bardziej chodzi o te materiały, bo dzisiaj trudno było wnioskować z tego co Państwo przedstawili - wynika, że gdzieś z tej przestrzeni publicznej zniknęły Stogi i 10 tysięcy mieszkańców. Bo ani Stogi nie zostały ujęte w punkcie o

rewitalizacji, ani przede wszystkim przestrzeń, jeżeli chodzi o tereny zielone. Las na Stogach to obszar o wielkości 600 ha. Jest najszersza, najładniejsza plaża pośród plaż trójmiejskich, a Stogi są pomijane od wielu lat. Dzisiaj mamy dokładnie taką sytuację, gdzie zapominacie Państwo o tym, że nie jest to mała dzielnica, że nie jest to dzielnica, która leży poza terenem Gdańska tylko w Gdańsku i mieszkają tam ludzie. Tym bardziej, że jakość życia ze względu na przemysł, nieustannie tam się obniża. Trzeba o tych ludziach pamiętać i jeśli mówimy o dostępie do zieleni miejskiej to trudno usuwać z tej przestrzeni las o wielkości 600 ha i trudno usuwać z przestrzeni miejskiej 10 tysięcy mieszkańców. Dlatego bardzo bym prosiła, żebyście Państwo jednak powrócili do tej kwestii i ujęli Stogi w tych programach. Dziękuję bardzo.

Pani Edyta Damszel - Turek - przedstawiciel Biura Rozwoju Gdańska

Dziękuję bardzo za tą uwagę. My jeszcze cały czas pracujemy nad działaniami - bo mamy cele operacyjne, zadania rozwojowe - także dziękuję za taką uwagę. Natomiast nie wszystko na pewno się pojawi w tych działaniach tak szczegółowo. Bo tutaj jest zazwyczaj np. rewitalizacja, to są rzeczy w programie inwestycje na obszarach i w obiektach rewitalizowanych oraz rewaloryzowanych i tutaj w ramach rewitalizacja dzielnic. Czyli to są te działania, które są już kontynuowane w większości, ale tu na pewno jeszcze coś się znajdzie, jakieś elementy związane ze Stogami. Na pewno rewitalizacja Pustego Stawu, bo to się powolutku już dzieje i na pewno gdzieś to zostanie odwzorowane. Dziękuję bardzo za to spostrzeżenie.

Radny Piotr Borawski - prowadzący obrady, Przewodniczący Komisji Strategii i Budżetu RMG

Dziękuję bardzo. Czy są kolejne pytania Radnych?. Pani Radna Dudek, bardzo proszę.

Radna Dorota Dudek - członek Komisji Strategii i Budżetu i Komisji Kultury RMG

Chciałam się odnieść do zidentyfikowanych tych piętnastu obszarów problemowych i chciałam podpytać, czy te obszary są rozproszone czy znajdują się w jakimś bliskim sąsiedztwie.

Pani Edyta Damszel - Turek - przedstawiciel Biura Rozwoju Gdańska

Te obszary wynikają z obowiązującego dokumentu, czyli Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Tam są wskazane obszary, które należy zrewitalizować, zrewaloryzować i podlegają też humanizacji. To są różnego rodzaju elementy. To nie jest tak, że jest to jakiś obszar miasta od punktu A do punktu B. To są fragmentarycznie wybrane obszary w różnych dzielnicach. Szczegółowa lista znajduje się w Studium...

Radna Dorota Dudek - członek Komisji Strategii i Budżetu i Komisji Kultury RMG

Dziękuję. Czy potrafią mi Państwo odpowiedzieć - jaki procent powierzchni zajmują w Gdańsku tereny zielone?

Dr Maciej Tarkowski - przedstawiciel Instytutu Badań nad Gospodarką Rynkową

W tej chwili z pamięci trudno mi odpowiedzieć. Jest to rzędu kilku procent. Porównywaliliśmy te dane do innych miast. Nie jest to dużo i nie jest to mało.

Atutem jest raczej różnorodność tych terenów niż rzeczywiście jakaś olbrzymia powierzchnia, choć należałoby dodać, że z reguły statystyki terenów zieleni urządzonej nie obejmują lasów, a mamy jednak Trójmiejski Park Krajobrazowy, który jakby dodatkowo podnosi te walory przestrzeni w Gdańsku.

Radna Dorota Dudek - członek Komisji Strategii i Budżetu i Komisji Kultury RMG

A czy obejmują ogródki działkowe?

Dr Maciej Tarkowski - przedstawiciel Instytutu Badań nad Gospodarką Rynkową

Nie. Tereny zieleni urządzonej nie.

Radna Dorota Dudek - członek Komisji Strategii i Budżetu i Komisji Kultury RMG

To będzie więcej niż 5% czy mniej? Dziękuję.

Radny Piotr Borawski - prowadzący obrady, Przewodniczący Komisji Strategii i Budżetu RMG

Czy Pani radna ma jeszcze jakieś pytanie? Nie? Czekamy tylko na odpowiedź. Pani Przewodnicząca Małgorzata Chmiel ma pytanie.

Pani Edyta Damszel - Turek - przedstawiciel Biura Rozwoju Gdańska

Znalazłyśmy już dane. 20% powierzchni Gdańska zajmują lasy i tereny zieleni urządzonej - łącznie.

Radna Dorota Dudek - członek Komisji Strategii i Budżetu i Komisji Kultury RMG

Dziękuję.

Radna Małgorzata Chmiel - przewodnicząca Komisji Zagospodarowania Przestrzennego RMG

Chciałam zapytać się o program zagospodarowania wejść do Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego. Otrzymałam dużo sygnałów od zaniepokojonych mieszkańców, że będzie to z dużą szkodą dla lasów, ponieważ będzie to ucywilizowanie lasu, wejście, wybetonowanie, parkingi. Państwo na pewno znają te argumenty. Próbowałam tłumaczyć, że nie o to chodzi, żeby wderzeć się z zagospodarowaniem tzw. miejskim w część lasu, tylko żeby właśnie zadbać o utrzymanie tych lasów. Żeby ludzie nie korzystali lasu jak z toalety, aby był parking zagospodarowany, aby samochody nie stały byle gdzie i byle jak, często niszcząc cenne okazy zieleni. Chciałabym poprosić o jakieś wyjaśnienie na czym to ma dokładnie polegać i gdzie mogłabym kierować takie głosy, bo nie chcę bezpośrednio do Pani. W tym ogólnym programie, który jest na stronie internetowej Biura Rozwoju Gdańska czy w gazetowych informacjach jest to mało przystępne dla mieszkańców.

Pani Edyta Damszel - Turek - przedstawiciel Biura Rozwoju Gdańska

Dziękuję za bardzo ciekawy głos w dyskusji. To ja już zaproszę Państwa do pierwszych działań konsultacji. Od 1 maja na naszej stronie będzie dostępna ankieta internetowa, aby móc się właśnie wypowiedzieć na ten temat. Na dzień dzisiejszy ta koncepcja jest robiona we współpracy z Trójmiejskim Parkiem Krajobrazowym (TPK) i z Lasami Państwowymi, a my jako Biuro Rozwoju Gdańska

współpracujemy z tymi jednostkami. Zostało wytypowane dziesięć istniejących wejść do lasów i TPK. Wejścia te zostały podzielone na trzy różne grupy w zależności od tego, jakie są możliwości realizacji zagospodarowania. To zagospodarowanie może wyglądać w ten sposób, że mogą to być ławeczki, śmietniki, czyli mała architektura, i mała wiata, gdzie można zjeść sobie posiłek, bądź większe zagospodarowanie, które umożliwi realizację np. miejsce do grillowania czy siłownię, place zabaw. Jest też jeden dość spory obszar, to obszar po dawnym poligonie w rejonie Stawu Wróbla. Ten obszar jest największy z tych terenów, ale on nie jest w lesie. On znajduje się na terenach powojkowych i na tym terenie będzie znacznie bogatsze zagospodarowanie umożliwiające realizację boisk, małej architektury, toalet czy jakiś obiektów gastronomicznych. Ale to będzie ustalone dopiero po konsultacjach z mieszkańcami w formie ankiety. Również w maju i w czerwcu będą spotkania z radami dzielnic, które sąsiadują z TPK i z Lasami Państwowymi. Czyli na tym etapie będziemy rozmawiać zarówno z przedstawicielami mieszkańców, czyli z radami dzielnic jak i mieszkańcami. Dopiero na podstawie tego co uzyskamy będzie określony sposób zagospodarowania tych wejść. To nie jest tak, że my wchodzimy do lasu. To są tereny znajdujące się przed lasem, to jest tzw. strefa buforowa.

Oddam jeszcze głos Pani Irenie Romasiuk, która uzupełni jeszcze pewne elementy.

Pani Irena Romasiuk - przedstawiciel Biura Rozwoju Gdańska

Intencją zagospodarowania strefy buforowej lasów TPK, zrównoważonego zagospodarowania, bo to jest kluczowe słowo, jest to, żeby właśnie powstrzymać ekspansję i antropopresję, czyli wchodzenie mieszkańców do lasu, żeby można było odpoczywać na łonie przyrody z widokiem na las i w sąsiedztwie lasu bez ingerencji w sam Park Krajobrazowy i przystosowanie terenów rekreacyjnych w lesie, czyli ścieżek, które przebiegają przez las dla zróżnicowanych użytkowników. Ma powstać tak zwana „droga do radości”, czyli od tego terenu po dawnym poligonie wojskowym na północ, w kierunku łąk w pobliżu Kuźni Wodnej w Oliwie. Ta „droga do radości” to będzie spacerowy szlak, gdzie nawet osoby niepełnosprawne na wózkach, kobiety z wózkami z dziećmi mogą spacerować a cechą tej trasy spacerowej będzie to, że będą niewielkie różnice wysokości i w dowolnym miejscu będzie blisko do wyjścia z lasu. Również analizowaliśmy dostępność do komunikacji zbiorowej tak, aby jak najszersza rzesza użytkowników mogła bezpiecznie korzystać. Także intencją jest właśnie ochrona kompleksów leśnych przed ingerencją mieszkańców a jednocześnie przybliżenie tych cennych przyrodniczo i rekreacyjnie terenów mieszkańcom.

Radny Piotr Borawski - prowadzący obrady, Przewodniczący Komisji Strategii i Budżetu RMG

Dziękuję bardzo. Przewodniczący Bumblis ma pytanie.

Radny Marek Bumblis - przewodniczący Komisji Kultury RMG

Miałem to szczęście, że w poniedziałek jako członek Prezydenckiej Rady Kultury oglądałem prezentację dotyczącą kultury i widzę jak wielkie znaczenie dla realizacji tego, co dla kultury przewidziano, mają aktywność obywatelska, integracja i przestrzeń publiczna - właśnie ta, o której mówimy. Wręcz znaczenie narzędziowe i fundamentalne. Chciałbym zachęci do tego, żeby było swoiste sprzężenie zwrotne. Wszystkie zakątki Gdańska mają swoją tożsamość, swoją historię - nieraz bardzo sensacyjną. Czy to w czasach największej świetności

Gdańska, w przeszłości hanzeatyckiej, gdy był perłą w koronie w Rzeczypospolitej, czy to w okresie międzywojennym, czy teraz w zakresie walki z komunizmem. Chodzi mi o to, żeby tożsamość miejsca miała inspirację dla przestrzeni publicznej. Żeby nie egzekwowano jedynie jakości i estetyki miejsc, ale żeby każda z przestrzeni była stygmatyzowana tożsamością i przeszłością miejsca.

Pani Katarzyna Drozd - Wiśniewska - Zastępca Dyrektora Wydziału Polityki Gospodarczej

Rzeczywiście, tak jak Państwo mogą zauważyć, bo uczestniczy Państwo w prezentacji różnych programów operacyjnych, one wzajemnie są ze sobą bardzo mocno powiązane. Jest dużo zależności takich, jak jeden program wpływa na drugi. My też będziemy pokazywali to w każdym z programów operacyjnych. Pokazujemy te zależności, jak realizacja poszczególnych zadań, działań w jednym programie, jaki będzie miała wpływ na drugi program. I tutaj, jeśli chodzi o przestrzeń publiczną, to mamy konkretne działania. Między innymi zagospodarowanie przestrzeni publicznej wzmacniającej funkcjonalność i tożsamość, i tutaj to na tym trzecim poziomie działań się pojawia, i tak samo pojawia się w działaniach w programie operacyjnym poświęconym kulturze, integracji i aktywacji obywatelskiej.

Radny Piotr Borawski - prowadzący obrady, Przewodniczący Komisji Strategii i Budżetu RMG

Dziękuję bardzo. Czy są jeszcze pytania ze strony Radnych?

Radna Dorota Dudek - członek Komisji Strategii i Budżetu i Komisji Kultury RMG

Chciałam zapytać, czy Państwa zdaniem przestrzeń publiczna przeznaczona na cele rekreacyjne powinna być tworzona na mniejszych obszarach, czy lepiej może stwarzać takie swoiste centra rekreacyjno - sportowo - wypoczynkowe, które będą wizytówką Gdańska i będą atrakcyjne zarówno dla mieszkańców w różnym wieku jak i dla turystów.

Pani Edyta Damszel - Turek - przedstawiciel Biura Rozwoju Gdańska

Im większa różnorodność, to tym ta oferta jest ciekawsza i atrakcyjniejsza dla mieszkańców. Mieszkańcy na warsztatach wielokrotnie zgłaszali, że brakuje właśnie takich mniejszych, dzielnicowych. Oczywiście można powiedzieć, że co sobotę, co niedzielę jeździmy wszyscy nad morze do Parku Reagana, ale mieszkańcy też chcieliby spędzić swój wolny czas w miejscach atrakcyjnych w sąsiedztwie miejsca zamieszkania. Czyli, zarówno potrzebne są duże inwestycje, jak i mniejsze. Im większa różnorodność tym ta oferta jest atrakcyjniejsza.

Pani Katarzyna Drozd - Wiśniewska - Zastępca Dyrektora Wydziału Polityki Gospodarczej

My przed uchwaleniem samej strategii, przy pracach nad strategią rozwoju miasta przeprowadziliśmy badanie dotyczące rozwoju miasta, postrzeganie miasta przez mieszkańców i pytaliśmy ich między innymi o to, czy oni woleliby takie inwestycje duże, spektakularne, czy inwestycje mniejsze blisko ich domu. Z tego co pamiętam, badanie to jest na stronie internetowej w dziale poświęconym strategii, są tam szczegółowe wyniki. Większość mieszkańców opowiadała się za tymi miejscami bliżej domu, aczkolwiek były również głosy takie, że powinien zostać wybudowany np. Aquapark. Pytaliśmy się czy małe baseny blisko domu, czy duże

kompleksy. Pojawiały się i takie, i takie odpowiedzi, także wskazywane były różne potrzeby.

Radny Piotr Borawski - prowadzący obrady, Przewodniczący Komisji Strategii i Budżetu RMG

Dziękuję. Pani Radna Kołakowska.

Radna Anna Kołakowska - członek Komisji Samorządu i Ładu Publicznego RMG

Wspominały Panie o tym, że w Strategii została ujęta ochrona lasów. Tak to zostało sformułowane przez Panie, o ochronie lasów Panie wspominały, czy kompleksów leśnych. W takim razie kompleks leśny na Stogach też podlega takiej ochronie. Czy zostało to też ujęte, że ten las będzie chroniony i jego obszar się nie zmniejszy.

To jest jedno, a druga to bardziej propozycja dla Państwa i dla Państwa Radnych. Chyba niewiele mieszkańców Gdańska ma świadomość, że za Stogami są jeszcze Górki Zachodnie i jest tam chyba ostatnia istniejąca przystań rybacka, gdzie stoją kutry i gdzie są wędzarnie ryb i ona ma charakter takiej wioski, istniejącej jednak mimo wszystko w granicach Gdańska. Warto byłoby - bo to też się tutaj w tym programie operacyjnym Górki Zachodnie w ogóle nie pojawiły, a tam przecież są wyjątkowe walory przyrodnicze, bo jest tam największa wydma, jest jezioro i ujście Wisły. Jest też charakter tej rybackiej zabudowy i ciągle czynnej przystani. Można powiedzieć, że jest to zupełnie inne miejsce niż wszystkie w Gdańsku i całkowicie zapomniane. Chciałabym, żebyście Państwo uwzględnili, że to miejsce można wykorzystać i ze względów turystycznych, i ze względów praktycznych dla mieszkańców Gdańska. Także proszę, abyście Państwo nie zapominali o tych Górkach Zachodnich a też zapraszam do odwiedzania, bo jest to miejsce naprawdę niezwykle ciekawe.

Radny Piotr Borawski - prowadzący obrady, Przewodniczący Komisji Strategii i Budżetu RMG

Dziękuję.

Pani Irena Romasiuk - przedstawiciel Biura Rozwoju Gdańska

W ramach naszego zadania rozwojowego zagospodarowanie przestrzeni publicznej wzmacniającej jej funkcjonalność i tożsamość jest również ożywienie dróg wodnych i nabrzeży, w tym rozbudowa infrastruktury plażowej. Ale nie tylko, bo w tym systemie ogólnomiejskiej przestrzeni publicznych zwracamy uwagę na to, że dwa najważniejsze atuty Gdańska, czyli morza i wody śródlądowe oraz lasy i wzgórza morenowe, to są w gruncie rzeczy takie dwa bieguny tego centrum miasta, tej osi śródmiejskiej. Powiązania między nimi są jakby klu takiej atrakcyjności miasta, że mamy takie atrakcyjne dwa elementy między, którymi są konieczne powiązania i jednym z tych elementów są wybrzeża i wszystko co jest związane z morzem i z wodami. Także w ramach tego systemu te elementy, przystanie rybackie czy zagospodarowanie pasa nadmorskiego, czy plaże to są takie elementy, które są podkreślane i będziemy na nie w tym programie operacyjnym zwracali szczególną uwagę i one też podkreślają tożsamość Gdańska. Także tutaj proszę się nie obawiać, one są uwzględnione, one są jednym z ważnych punktów tego systemu przestrzeni publicznej.

Radny Piotr Borawski - prowadzący obrady, Przewodniczący Komisji Strategii i Budżetu RMG

Dziękuję. Nie widzę żadnych zgłoszeń wśród Radnych. Pytam naszych gości - czy są jakieś zgłoszenia. Pan Marcin Szyszlak - proszę.

Pan Marcin Szyszlak

Mam jedno zasadnicze pytanie. Słyszymy o programie strategicznym dla przestrzeni publicznych, natomiast w Państwa prezentacji widzę cały czas przestrzenie rekreacyjne, które oczywiście są ważne. Natomiast programy, te cele operacyjne, które Państwo zaproponowali wg mnie nie spełniają wielu tematów poruszonych przez dr Tarkowskiego. Ja nie wiem w jaki sposób rewitalizacja parku np. ożywić ulice po to, aby wyciągnąć handel ze wspomnianych centrów handlowych. Dlatego mam pytanie - jakie propozycje ze strony Biura zostały sformułowane po to, aby ta najważniejsza przestrzeń publiczna w mieście, czyli ulica, w której spędzamy najwięcej czasu zaczęła pełnić zupełnie inne funkcje niż wyłącznie transportowe. Dziękuję.

Pani Edyta Damszel - Turek - przedstawiciel Biura Rozwoju Gdańska

Powiem może tak, że to nie są propozycje Biura. My jesteśmy koordynatorkami zespołu pracującego nad tym programem. Więc jest to wypracowane w większości i nie jest to program autorski Biura Rozwoju Gdańska.

Natomiast odpowiem Panu na te pytania. Tak jak wcześniej powiedziałam, nad działaniami szczegółowymi jeszcze pracujemy. Tak jak Pani Kasia tutaj powiedziała, te programy się przenikają. Różne rzeczy się pojawiają w różnych programach, w transporcie, w mobilności, w kulturze i jakby te działania związane z uatrakcyjnieniem ulic, czy placów też będą pojawiały się poprzez działania kulturalne, które już u nas się nie pojawiają, powiem natomiast, gdzie to będzie.

Zadanie rozwojowe - zagospodarowanie przestrzeni publicznej wzmacniające jej funkcjonalność i tożsamość. Pod tym zadaniem rozwojowym kryje się to, czyli np. dostosowanie standardów zagospodarowania przestrzeni publicznej i ich sąsiedztwa do potrzeb użytkowników poprzez realizację infrastruktury i urządzeń technicznych poprawiających bezpieczeństwo, dostępność i informację. Czyli, jeżeli będziemy dążyć do tego, aby poprawić jakość przestrzeni poprzez realizację atrakcyjnej małej architektury, realizację np. wspieranie usług w pierzejach okalających te przestrzenie publiczne, to one zaczną działać tak, jak to dzieje się na Zachodzie. Także poprzez takie działania i poprzez zmianę zachowań mieszkańców - to też jest w kulturze i w działaniach do społecznych, aby pokazać mieszkańcom, że oprócz Galerii Bałtyckich też można spędzać czas inaczej. Nie tylko poprzez rekreację, ale również poprzez uczestnictwo w różnego rodzaju kulturalnych wydarzeniach w różnych miejscach miasta i poprzez atrakcyjne tworzenie różnego rodzaju oferty dla mieszkańców. Musimy pamiętać, że Strategia jest na tyle ogólnym dokumentem, że na pewno nie będą się w niej pojawiały szczegółowe zapisy, że na takim a takim fragmencie ulicy będzie to i to. To będzie wypracowane w ramach tego systemu ogólnie miejskich przestrzeni publicznych, do którego też zaprosimy do współpracy mieszkańców, bo będziemy rozmawiać o tym, jakie potrzeby i czego oczekują w danej przestrzeni mieszkańcy.

Radny Piotr Borawski - prowadzący obrady, Przewodniczący Komisji Strategii i Budżetu RMG

Dziękuję bardzo. Czy mamy jeszcze kolejne pytania? Nie widzę. Zamykam zatem dyskusję.

PUNKT - 5

Sprawy wniesione, wolne wnioski, korespondencja.

Radny Piotr Borawski - prowadzący obrady, Przewodniczący Komisji Strategii i Budżetu RMG

Szanowni Państwo. Przypominam, że tak jak do każdego programu operacyjnego do końca miesiąca można do pani Dyrektor Drozd - Wiśniewskiej przesyłać uwagi i propozycje tego, co jeszcze w programach operacyjnych prezentowanych powinno się znaleźć. Przypominam, że jesteśmy po prezentacji ośmiu programów, dziewiąty program będzie prezentowany podczas posiedzenia Komisji Kultury w najbliższą środę o godzinie 16-tej w siedzibie Rady Miasta i wszyscy chętni będą mogli wziąć w tym udział. Jednocześnie kieruję informację do członków Komisji Strategii i Budżetu, że w najbliższy poniedziałek o godzinie 16-tej mamy normalne posiedzenie, a dotyczy ono wykonania budżetu Miasta Gdańska za rok 2014. W związku z tym zapraszam wszystkich pozostałych Radnych, jeżeli coś na temat wykonania budżetu chcą się dowiedzieć.

Ze swojej strony, jeżeli chodzi o Komisję Strategii i Budżetu nie mam więcej tematów, także zamykam posiedzenie Komisji Strategii i Budżetu.

Radny Marek Bumblis - przewodniczący Komisji Kultury RMG

Zamykam posiedzenie Komisji Kultury.

Radna Anna Wirska - przewodnicząca Komisji Samorządu i Ładu Publicznego RMG

Zamykam posiedzenie Komisji Samorządu i Ładu Publicznego.

Radna Małgorzata Chmiel - przewodnicząca Komisji Zagospodarowania Przestrzennego RMG

Zamykam posiedzenie Komisji Zagospodarowania Przestrzennego.

Radny Adam Nieroda - Przewodniczący Komisji Zrównoważonego Rozwoju RMG

Ja nie zamykam posiedzenia Zrównoważonego Rozwoju. Jeśli ktoś chciałby to zapraszam i dziękuję wszystkim gościom, którzy dzisiaj przyszli na posiedzenie.

Posiedzenie zostało zakończone - godz. 18:00.

***Prowadzący obrady
Przewodniczący Komisji Strategii i Budżetu RMG***

Piotr Borawski

Protokół sporządziły:
Monika Zawisza,
Joanna Świeczkowska,
Bogustawa Pieklik

URZĄD MIEJSKI W GDAŃSKU
Wydział Polityki Gospodarczej

GDAŃSK 2030
Strategia Rozwoju Gdańska
Program Operacyjny
EDUKACJA

Gdańsk 23 kwietnia 2015

GDAŃSK 2030 PLUS STRATEGIA ROZWOJU MIASTA

Edukacja		Kultura i czas wolny		Infrastruktura	
Zdrowie publiczne i sport		Innowacyjność i przedsiębiorczość		Mobilność i transport	
Integracja społeczna i aktywność obywatelska		Atrakcyjność inwestycyjna		Przestrzeń publiczna	

PROGRAMY OPERACYJNE
stanowią kluczowy instrument realizacji Strategii.

EDUKACJA

Co wynika z diagnozy?

5
rekomendacji

musimy przenieść je na:

**cele, działania, zadania,
przedsięwzięcia, projekty, inwestycje...**

Edukacja w niewystarczającym stopniu ma charakter **edukacji wyrównującej szanse edukacyjne**:

- Obserwuje się **ostrzejszą selekcję pochodzeniową** na pierwszym progu kształcenia (po szkole podstawowej), niż na drugim (po szkole średniej).
- Wśród **bezrobotnych kobiet**, prawie 40% to osoby pozostające bez pracy powyżej 12 miesięcy. Obserwujemy **związek między bezrobociem kobiet a wynikami egzaminu szóstoklasisty**.
- Wyzwaniem dla edukacji staje się **napływ imigrantów**.
- Nadal **osoby niepełnosprawne w niepełnym wymiarze** mogą korzystać z praw im przysługujących.

REKOMENDACJA 1

Potrzebujemy **edukacji wyrównującej szanse edukacyjne**

Obserwujemy **bardzo zróżnicowaną jakość pracy placówek** gdańskiego systemu edukacji:

- **Problem polaryzacji** z różnym nasileniem dotyczy **wszystkich szczebli nauczania** w gdańskich szkołach - polaryzacja ujawnia się już w wynikach osiągniętych przez szkoły podstawowe.
- Podporządkowanie szkoły **mechanizmowi rozliczania z wyników testów** zewnętrznych.

REKOMENDACJA 2

Musimy podnieść jakość pracy placówek gdańskiego systemu edukacji

Dzieci mają **zbyt niskie kompetencje w zakresie rozwoju osobistego**:

- **Uczniowie nie dostrzegają celu nauki** na każdym etapie kształcenia. W związku z tym **nie przejawiają inicjatywy**, pracują w sposób sztywny, schematyczny, nie potrafią prezentować swoich poglądów i ich bronić, mają trudności z wyrażaniem własnych uczuć i emocji.
- Niewystarczający nacisk położony jest na rozwijanie **postaw i zachowań obywatelskich** oraz **kreatywność**.

REKOMENDACJA 3

Musimy podnieść kompetencje dzieci i młodzieży w zakresie **rozwaju osobistego**

Dostrzegamy niską **świadomość** uczniów szkół ponadgimnazjalnych przy podejmowaniu **ścieżki rozwoju** (zawodowego):

- W szkole gimnazjalnej uczniowie **nie mają możliwości** zastanowienia się nad ścieżką rozwoju osobistego.
- Działania w szkołach **nie są właściwie zorganizowane**, nie są też objęte wsparciem merytorycznym. Brakuje **koordynacji pomiędzy wszystkimi etapami kształcenia**.
- **Brakuje doradców, którzy byliby mentorami, przewodnikami, tutorami** dla swoich podopiecznych. Brakuje **doradztwa edukacyjnego**, które byłoby realizowane w nowej formule i uwzględniało **wszystkie etapy edukacyjne** oraz obejmowało **pracę z rodzicami**.

REKOMENDACJA 4

Musimy upowszechnić uczenie się przez całe życie

Obserwujemy **braki infrastrukturalne** na każdym etapie edukacji, a szczególnie **wczesnodziecięcej**:

- **Wysokie oczekiwania** mieszkańców Gdańska związane z dostępnością do żłobków i przedszkoli **nie znajdują odzwierciedlenia w ich dostępności**. Odsetek dzieci objętych wychowaniem przedszkolnym w Gdańsku jest **najniższy spośród 16 miast Polski** o liczbie mieszkańców powyżej 200 tys.
- Podobna sytuacja dotyczy **dostępu do szeroko pojętych usług edukacyjnych**.
- Istotnym problemem jest również **dostępność, warunki i jakość opieki w świetlicach** w szkołach podstawowych.

REKOMENDACJA 5

Musimy **rozwijać zasoby** infrastruktury edukacyjnej

Cel 1. Wyrównanie szans edukacyjnych

- 1.1 Zwiększenie kompetencji społeczności edukacyjnej (grupa rówieśnicza, rodzice, nauczyciele) dla realizacji pełnej edukacji wyrównującej szanse edukacyjne
- 1.2 Podniesienie jakości relacji pomiędzy rodzicem-dzieckiem-kadrą systemu edukacji
- 1.3 Zbudowanie mechanizmów i poprawienie warunków organizacyjnych wspierających wyrównywanie szans edukacyjnych w ramach gdańskiego systemu edukacji

Cel 2. Podniesienie jakości pracy placówek gdańskiego systemu edukacji

- 2.1 Rozwinięcie systemu wsparcia i nadzoru pracy placówek gdańskiego systemu edukacji
- 2.2 Poprawienie warunków rozwoju zawodowego i osobistego kadry gdańskiego systemu edukacji
- 2.3 Udoskonalenie metod i form edukacji dla odkrywania i rozwijania talentów i predyspozycji osobistych dzieci i młodzieży
- 2.4 Wzmocnienie roli dialogu społecznego w sferze edukacji

Cel 3. Podniesienie kompetencji dzieci i młodzieży w zakresie rozwoju osobistego

- 3.1 Zwiększenie kompetencji rodziców/opiekunów jako naturalnych i pierwszych przewodników ucznia w procesie wyboru ścieżki rozwoju osobistego
- 3.2 Wzmocnienie roli nauczycieli jako życiowych doradców, mentorów
- 3.3 Wzmocnienie roli edukacji nieformalnej i pozaformalnej jako narzędzia wspierającego rozwój talentów i kształtującego postawy młodych gdańszczan
- 3.4 Rozwinięcie w procesie edukacji formalnej i nieformalnej talentów i postaw młodego gdańszczanina (katalog postaw Gdańszczanin 2030)
- 3.5 Zwiększenie zaangażowania podmiotów zewnętrznych (pracodawców, uczelni wyższych, NGO, służb społecznych i innych podmiotów; wolontariat, wymiany międzynarodowe) w procesie rozwijania kompetencji uczniów

Cel 4. Upowszechnienie uczenia się przez całe życie

- 4.1 Zwiększenie dostępu do poradnictwa edukacyjno-zawodowego, wspierającego każdego mieszkańca w procesie wyboru ścieżki rozwoju osobistego i zawodowego
- 4.2 Zwiększenie i poprawa jakości usług służących rozwojowi osobistemu mieszkańca w każdym wieku
- 4.3 Popularyzacja kształcenia przez całe życie

Cel 5. Rozwijanie zasobów infrastruktury edukacyjnej

- 5.1 Modernizacja i unowocześnianie istniejącej infrastruktury edukacyjnej
- 5.2 Zbudowanie nowej infrastruktury edukacyjnej
- 5.3 Efektywne zarządzanie infrastrukturą edukacyjną

PROJEKT PROGRAMU OPERACYJNEGO

Edukacja

DATA: 17.04.2015

CELE OPERACYJNE I ZADANIA

Wskazanie uspołnionych co do poziomu szczegółowości nazw celów operacyjnych i zadań.

Cel operacyjny	Zadanie
1. Wyrównanie szans edukacyjnych	1.1. Zwiększenie kompetencji społeczności edukacyjnej (grupa rówieśnicza, rodzice, nauczyciele) dla realizacji pełnej edukacji wyrównującej szanse edukacyjne
	1.2. Podniesienie jakości relacji pomiędzy rodzicem – dzieckiem – kadra systemu edukacji
	1.3. Zbudowanie mechanizmów i poprawienie warunków organizacyjnych wspierających wyrównywanie szans edukacyjnych w ramach gdańskiego systemu edukacji
2. Podniesienie jakości pracy placówek gdańskiego systemu edukacji	2.1. Rozwinięcie systemu wsparcia i nadzoru pracy placówek gdańskiego systemu edukacji
	2.2. Poprawienie warunków rozwoju zawodowego i osobistego kadry gdańskiego systemu edukacji
	2.3. Udoskonalenie metod i form edukacji dla odkrywania i rozwijania talentów i predyspozycji osobistych dzieci i młodzieży
	2.4. Wzmocnienie roli dialogu społecznego w sferze edukacji
3. Podniesienie kompetencji dzieci i młodzieży w zakresie rozwoju osobistego	3.1. Zwiększenie kompetencji rodziców/ opiekunów jako naturalnych i pierwszych przewodników ucznia w procesie wyboru ścieżki rozwoju osobistego
	3.2. Wzmocnienie roli nauczycieli jako życiowych doradców, mentorów
	3.3. Wzmocnienie roli edukacji nieformalnej i pozaformalnej jako narzędzia wspierającego rozwój talentów i kształtującego postawy młodych gdańszczan
	3.4. Rozwinięcie w procesie edukacji formalnej i nieformalnej talentów i postaw młodego gdańszczanina (katalog postaw Gdańszczanin 2030)
	3.5. Zwiększenie zaangażowania podmiotów zewnętrznych (pracodawców, uczelni wyższych, NGO, służb społecznych i innych podmiotów; wolontariat, wymiany międzynarodowe) w procesie rozwijania kompetencji uczniów
4. Upowszechnienie uczenia się przez całe życie	4.1. Zwiększenie dostępu do poradnictwa edukacyjno-zawodowego, wspierającego każdego mieszkańca w procesie wyboru ścieżki rozwoju osobistego i zawodowego
	4.2. Zwiększenie i poprawa jakości usług służących rozwojowi osobistemu mieszkańca w każdym wieku
	4.3. Popularyzacja kształcenia przez całe życie
5. Rozwijanie zasobów infrastruktury edukacyjnej	5.1. Modernizacja i unowocześnienie istniejącej infrastruktury edukacyjnej
	5.2. Zbudowanie nowej infrastruktury edukacyjnej
	5.3. Efektywne zarządzanie infrastrukturą edukacyjną

WSKAZANIE KLUCZOWYCH DZIAŁAŃ W RAMACH ZADAŃ

Wylistowanie kluczowych działań (przedsięwzięć, programów miejskich, projektów, inwestycji) do zrealizowania w ramach celów operacyjnych w Programie,

Zadanie	Kluczowe działanie
1.1. Zwiększenie kompetencji społeczności edukacyjnej (grupa rówieśnicza, rodzice, nauczyciele) dla realizacji pełnej edukacji wyrównującej szanse edukacyjne	1.1.1 Podniesienie kompetencji w zakresie dostosowania programów wychowawczych do potrzeb środowiska;
	1.1.2 Podniesienie kompetencji nauczycieli edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej w zakresie diagnozy potrzeb oraz możliwości edukacyjnych i najbardziej efektywnych form pomocy;
	1.1.3 Doskonalenie nauczycieli w zakresie rozpoznawania potrzeb i

	<p>możliwości edukacyjnych uczniów na wszystkich poziomach edukacji oraz wspierania rozwoju ich możliwości;</p> <p>1.1.4. Rozwój doradztwa dla rodziców (szkoły dla rodziców)</p>
<p>1.2. Podniesienie jakości relacji pomiędzy rodzicem – dzieckiem – kadrą systemu edukacji</p>	<p>1.2.1 Rozwijanie współpracy z organizacjami zrzeszającymi rodziców</p> <p>1.2.2 Doskonalenie kadry pedagogicznej w zakresie kompetencji rady rodziców i rady szkoły</p>
<p>1.3. Zbudowanie mechanizmów i poprawienie warunków organizacyjnych wspierających wyrównywanie szans edukacyjnych w ramach gdańskiego systemu edukacji</p>	<p>1.3.1 Stworzenie i aktualizacja bazy lokalnej pomocy specjalistycznej w zakresie diagnozy i tworzenia indywidualnych programów edukacyjnych;</p> <p>1.3.2 Kontynuacja i rozwój miejskich programów stypendialnych, w tym naukowych i sportowych</p>
<p>2.1. Rozwinięcie systemu wsparcia i nadzoru pracy placówek gdańskiego systemu edukacji</p>	<p>2.1.1 Przygotowanie i realizacja kompleksowej oferty działań służących rozwojowi konkretnej szkoły w wybranych obszarach (na podstawie diagnozy jej potrzeb, poprzez planowanie, wspieranie i monitorowanie działań aż do ich ewaluacji);</p> <p>2.1.2 Organizacja sieci współpracy przedmiotowych i problemowych – wspieranie szkół poprzez organizację współpracy w zakresie wymiany doświadczeń grup dyrektorów, nauczycieli przedmiotów, pedagogów i psychologów szkolnych.</p>
<p>2.2. Poprawienie warunków rozwoju zawodowego i osobistego kadry gdańskiego systemu edukacji</p>	<p>2.2.1 Podniesienie praktycznych kompetencji nauczycieli w zakresie świadomego wykorzystywania innowacyjnych programów, projektów, rozwiązań w codziennej pracy dydaktyczno-wychowawczej</p> <p>2.2.2 Wsparcie początkującego nauczyciela obowiązkowym doradztwem metodycznym;</p> <p>2.2.3 Wspieranie metodyczne obejmujące budowanie indywidualnego warsztatu pracy nauczyciela;</p> <p>2.2.4 Wzbogacenie oferty doskonalenia zawodowego nauczycieli o formy rozwijające predyspozycje osobowościowe oraz platformę wymiany i korzystania z doświadczeń liderów;</p> <p>2.2.5 Przygotowanie – razem z pracodawcami – oferty doskonalenia zawodowego nauczycieli zawodu i staży zawodowych w zakresie nowoczesnych technologii i materiałów,</p>
<p>2.3. Udoskonalenie metod i form edukacji dla odkrywania i rozwijania talentów i predyspozycji osobistych dzieci i młodzieży</p>	<p>2.3.1 Prowadzenie różnorodnych zajęć z zakresu wspomaganie rozwoju (z udziałem specjalistów)</p> <p>2.3.2 Realizacja programów promujących kreatywność;</p> <p>2.3.3 Realizacja programów wyławiania talentów) i tworzenie okazji do dzielenia się osiągnięciami dzieci utalentowanych</p> <p>2.3.4 Rozwój innowacyjności w pracy dydaktycznej i wychowawczej;</p>
<p>2.4. Wzmocnienie roli dialogu społecznego w sferze edukacji</p>	<p>2.4.1 Opracowanie i wdrożenie modelu współpracy szkół zawodowych z pracodawcami;</p> <p>2.4.2 Powołanie rad programowych w szkołach zawodowych,</p> <p>2.4.3 Podniesienie świadomości pracodawców dot. ich roli w kształceniu młodzieży w tym społeczna odpowiedzialność za proces kształcenia;</p> <p>2.4.4 Opracowanie szkolnego modelu współpracy ze szkołami wyższymi;</p> <p>2.4.5 Opracowanie szkolnego modelu aktywności społecznej uczniów z uwzględnieniem wolontariatu</p> <p>2.4.6 Wykorzystywanie innowacyjnej oferty dydaktyczno-wychowawczej i upowszechnianie dobrych praktyk realizowanych przez organizacje pozarządowe,</p>
<p>3.1. Zwiększenie kompetencji rodziców/ opiekunów jako naturalnych i pierwszych przewodników ucznia w procesie</p>	<p>3.1.1 Opracowanie systemu wymiany informacji, m.in. opracowanie standardu informatora szkolnego dla rodzica, o szkołach podstawowych, gimnazjach szkołach ponadgimnazjalnych</p> <p>3.1.2 Podniesienie kompetencji rodziców w zakresie rozwoju dziecka, w</p>

<i>wyboru ścieżki rozwoju osobistego</i>	tym poprzez wykłady i warsztaty; 3.1.3 Upowszechnianie wśród rodziców informacji o instytucjach i organizacjach pomocowych
<i>3.2. Wzmocnienie roli nauczycieli jako życiowych doradców, mentorów</i>	3.2.1 Podniesienie świadomości i kompetencji nauczycieli w zakresie stopniowego przekazywania uczniom odpowiedzialności za własne decyzje i ich konsekwencje (głównie w obszarze edukacyjnym); 3.2.2 Podniesienie poziomu kompetencji nauczycieli w zakresie wykorzystywania innowacyjnych metod w pracy dydaktycznej i wychowawczej
<i>3.3. Wzmocnienie roli edukacji nieformalnej i pozaformalnej jako narzędzia wspierającego rozwój talentów i kształtującego postawy młodych gdańszczan</i>	3.3.1 Upowszechnianie wolontariatu i wiedzy o NGO 3.3.2 Wypracowanie i wdrożenie gdańskiego programu edukacji kulturalnej 3.3.3 Wypracowanie i wdrożenie gdańskiego programu edukacji obywatelskiej i tożsamościowej 3.3.4 Wypracowanie i wdrożenie gdańskiego programu aktywności fizycznej promocja zdrowego styl życia.
<i>3.4. Rozwinięcie w procesie edukacji formalnej i nieformalnej talentów i postaw młodego gdańszczanina (katalog postaw Gdańszczanin 2030)</i>	3.4.1 Realizacja programu edukacji kulturalnej, w tym budowanie poczucia tożsamości z Gdańskiem i regionem nadbałtyckim, na wszystkich poziomach edukacyjnych 3.4.2 Upowszechnianie wiedzy o lokalnej samorządności i mechanizmów demokratycznych (prowadzenie dialogu z młodzieżą) 3.4.3 Wypracowanie i wdrożenie podstaw dla rozwoju postaw przedsiębiorczości wśród dzieci i młodzieży
<i>3.5. Zwiększenie zaangażowania podmiotów zewnętrznych (pracodawców, uczelni wyższych, NGO, służb społecznych i innych podmiotów; wolontariat, wymiany międzynarodowe) w procesie rozwijania kompetencji uczniów</i>	3.5.1 Utworzenie platformy wymiany efektów badań i analiz wykonanych przez instytucje naukowo-badawcze, szkoły, instytucje rynku pracy, pracodawców; 3.5.2 Współpraca z uczelniami wyższymi w zakresie popularyzowania sprawdzonych innowacji i działalności eksperymentalnej
<i>4.1. Zwiększenie dostępu do poradnictwa edukacyjno-zawodowego, wspierającego każdego mieszkańca w procesie wyboru ścieżki rozwoju osobistego i zawodowego</i>	4.1.1 Promowanie roli doradztwa w wyborze właściwej drogi edukacyjnej i rozwoju zawodowego; 4.1.2 Promowanie i informowanie o wartościach uczenia się na wszystkich etapach i w różnorodnych formach edukacyjnych;
<i>4.2. Zwiększenie i poprawa jakości usług służących rozwojowi osobistemu mieszkańca w każdym wieku</i>	4.2.1 Tworzenie lokalnych ofert kształcenia ustawicznego 4.2.2 Wspieranie w tworzeniu programów kształcenia i dostosowywanie ich do potrzeb osób dorosłych i rynku pracy; 4.2.3 Zwiększenie zaangażowania jednostek samorządu terytorialnego, organizacji pracodawców i innych partnerów społecznych w prowadzeniu wspólnej polityki w zakresie programowania, organizowania, finansowania uczenia się przez całe życie; 4.2.4 Zaangażowanie środowisk naukowych i badawczych w proces uczenia się przez całe życie, ze szczególnym uwzględnieniem kształcenia na odległość oraz współpracy z odpowiednimi środowiskami i instytucjami w innych krajach;
<i>4.3. Popularyzacja kształcenia przez całe życie</i>	4.3.1 Wykorzystanie dostępnych zasobów badań dot. zjawiska w celu podejmowania debat 4.3.2 Stworzenie platformy wymiany poglądów i dialogu społecznego w odniesieniu do uczenia się przez całe życie;
<i>5.1. Modernizacja i unowocześnienie istniejącej infrastruktury edukacyjnej</i>	5.1.1 Standaryzacja wyposażenia dostosowanego do określonych typów szkół; 5.1.2 Włączenie pracodawców do tworzenia bazy szkół zgodnie z branżą pracodawcy oraz wykorzystaniem bazy pracodawców;
<i>5.2. Zbudowanie nowej</i>	5.2.1 Przygotowanie i popularyzacja projektów szkół modułowych z

<i>infrastruktury edukacyjnej</i>	mobilną infrastrukturą
<i>5.3. Efektywne zarządzanie infrastrukturą edukacyjną</i>	5.3.1 Dostosowanie sieci szkół do sytuacji demograficznej środowisk lokalnych; 5.3.2 Udostępnianie zasobów lokalowych lokalnym organizacjom i mieszkańcom (w tym: punkty informacyjno-konsultacyjne, punkty wsparcia, boiska szkolne); 5.3.3 Optymalizacja wykorzystania zasobów lokalowych;

URZĄD MIEJSKI W GDAŃSKU
Wydział Polityki Gospodarczej

GDAŃSK 2030
Strategia Rozwoju Gdańska
Program Operacyjny
PRZESTRZEŃ PUBLICZNA

Gdańsk, 23 kwietnia 2015

GDAŃSK 2030 PLUS STRATEGIA ROZWOJU MIASTA

Edukacja 	Kultura i czas wolny 	Infrastruktura
Zdrowie publiczne i sport 	Innowacyjność i przedsiębiorczość 	Mobilność i transport
Integracja społeczna i aktywność obywatelska 	Atrakcyjność inwestycyjna 	Przestrzeń publiczna

PROGRAMY OPERACYJNE

stanowią kluczowy instrument realizacji Strategii.

5
rekomendacji

musimy przełożyć je na:

**cele, działania, zadania,
przedsięwzięcia, projekty, inwestycje...**

- przestrzeń publiczna **nie jest w wystarczający sposób nasycona** usługami publicznymi – w szczególności dotyczy to „nowych” dzielnic
- tradycyjne handlowe ulice i place są **mniej konkurencyjne** niż centra handlowe, co **zmniejsza atrakcyjność przestrzeni publicznej**
- poza wybranymi częściami, **przestrzeń miasta jest mało estetyczna**
- **atrakcyjność przestrzeni publicznej wpływa na satysfakcję z miejsca zamieszkania, jej niska jakość może stanowić barierę dla życia społecznego oraz obniżać poczucie tożsamości i identyfikacji z miastem**

REKOMENDACJA 1

Podniesienie jakości funkcjonowania przestrzeni publicznej

- atutem miasta jest różnorodność terenów o potencjale rekreacyjnym – od położonych w pasie nadmorskim (plaże i tereny parkowe) przez położone na Wysoczyźnie Gdańskiej (lasy Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego)
- terenów sportowo-rekreacyjnych przybywa, choć mieszkańcy nadal wskazują na znaczne potrzeby w tym zakresie
- zagospodarowanie terenów zielonych i rekreacyjnych podnosi atrakcyjność przestrzeni publicznej, a przez to atrakcyjność zamieszkania i jakość życia oraz stwarza warunki dla kształtowania zdrowego stylu życia

REKOMENDACJA 2

Zwiększenie **dostępności i atrakcyjności** terenów rekreacyjnych

- w Gdańsku zidentyfikowano 15 obszarów problemowych szczególnie mocno dotkniętych degradacją zabudowy i infrastruktury technicznej, zapaścią gospodarczą i problemami społecznymi – działania rewitalizacyjne prowadzi się w czterech z nich
- istnieje również grupa obszarów charakteryzujących się niższym standardem zamieszkiwania – są to głównie blokowiska, cechujące się m. in. brakiem zróżnicowanej oferty mieszkaniowej, pogarszającym się stanem technicznym budynków i jakością przestrzeni, niewielką identyfikacją mieszkańców z miejscem zamieszkania, niską dostępnością do terenów rekreacyjnych i niektórych usług
- skala problemów na obszarach zdegradowanych jest tak poważna, że wymaga skoordynowanych i skumulowanych działań na płaszczyźnie infrastrukturalnej, społecznej i gospodarczej

REKOMENDACJA 3

Kontynuacja **kompleksowej** rewitalizacji obszarów zdegradowanych

- Gdańsk należy do **liderów** pod względem pokrycia obszaru miasta miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, co jednak **nie pozwala w pełni na tworzenie ładu przestrzennego**
- potrzeba **większej współpracy pomiędzy użytkownikami przestrzeni**, także w układzie metropolitalnym
- **brak regulacji prawnych i ram formalnych dla działań w przestrzeni publicznej utrudnia planowanie i zarządzanie oraz realizację inwestycji w tej przestrzeni**

REKOMENDACJA 4

Planowanie i zarządzanie przestrzenią w oparciu o **system ogólnomiejskich przestrzeni publicznych**

- blisko połowa mieszkańców, **nie czuje się poinformowana** o możliwości wzięcia udziału w ustawowej dyskusji publicznej
- ustawowe dyskusje publiczne dotyczące projektów planów miejscowych, jak i dodatkowe spotkania (warsztaty, debaty, seminaria, konferencje, konkursy) dotyczące zagospodarowania przestrzennego cieszą się **niewielkim zainteresowaniem**
- złożoność problematyki skutkuje **brakiem zrozumienia** pomiędzy użytkownikami przestrzeni i planistami, która utrudnia konstruktywny dialog - **niezbędna jest wzajemna edukacja w tym zakresie w celu osiągnięcia wspólnej płaszczyzny porozumienia**
- mało satysfakcjonujące zagospodarowanie jest **źródłem konfliktów w relacji mieszkańcy – władze**, które utrudniają współpracę także w innych sferach życia miasta

REKOMENDACJA 5

Większe **uspołecznienie planowania i działań w przestrzeni publicznej**

CELE OPERACYJNE

- **Cel operacyjny 1.**
Wyższa jakość przestrzeni publicznej
- **Cel operacyjny 2.**
Większe uwzględnienie terenów zielonych i obszarów cennych przyrodniczo w kształtowaniu przestrzeni publicznej
- **Cel operacyjny 3.**
Szersze uspołecznienie planowania i działań w przestrzeni publicznej

ZADANIA ROZWOJOWE

➤ Cel operacyjny 1.

Wyższa jakość przestrzeni publicznej

Zadanie 1.1. – Planowanie i zarządzanie przestrzenią publiczną w oparciu o system ogólnomiejskich przestrzeni publicznych

Zadanie 1.2. – Zagospodarowanie przestrzeni publicznej wzmacniające jej funkcjonalność i tożsamość

Zadanie 1.3. – Inwestycje na obszarach i w obiektach rewitalizowanych oraz rewaloryzowanych

Zadanie 1.4. – Tworzenie atrakcyjnych przestrzeni publicznych na przekształcanych terenach przemysłowych i powojkowych

Zadanie 1.5. – Współpraca z inwestorami i zarządcami nieruchomości na rzecz kształtowania atrakcyjnej przestrzeni publicznej

Zadanie 1.6. – Współpraca z gminami na rzecz spójności przestrzeni publicznej w obszarze metropolitalnym

Zadanie 1.7. – Wprowadzanie lub udoskonalenie regulacji i zasad dotyczących kształtowania przestrzeni publicznej

➤ **Cel operacyjny 2.**
Większe uwzględnienie terenów zielonych i obszarów cennych przyrodniczo w kształtowaniu przestrzeni publicznej

Zadanie 2.1. – Zaspokajanie potrzeb mieszkańców w zakresie dostępności do terenów zieleni publicznej

Zadanie 2.2. – Udostępnianie mieszkańcom obszarów przyrodniczo cennych z zachowaniem zasad ich ochrony

Zadanie 2.3. – Zrównoważone wykorzystanie zasobów przyrodniczych przy realizacji przestrzeni publicznych

➤ Cel operacyjny 3.

Szersze uspołecznienie planowania i działań w przestrzeni publicznej

Zadanie 3.1. – Popularyzacja problematyki zagospodarowania przestrzeni publicznej

Zadanie 3.2. – Doskonalenie sposobów partycypacji mieszkańców w planowaniu i działaniu w przestrzeni publicznej

11.03.2015 r. – Przestrzeń publiczna, (godz. 17.30, ECS) – 6 grup (50 osób)

➤ **Cel operacyjny 1.**

Wyższa jakość przestrzeni publicznej – 49 propozycji

➤ **Cel operacyjny 2.**

Większe uwzględnienie terenów zielonych i obszarów cennych przyrodniczo w kształtowaniu przestrzeni publicznej – 8 propozycji

➤ **Cel operacyjny 3.**

Szersze uspołecznienie planowania i działań w przestrzeni publicznej – 19 propozycji

Dziękujemy za uwagę

Opiekun Merytoryczny Programu Operacyjnego Przestrzeń Publiczna:

Wiesław Bielawski - Zastępca Prezydenta Miasta Gdańska

Koordinatorce Programu Operacyjnego Przestrzeń Publiczna:

Edyta Damszel-Turek – Biuro Rozwoju Gdańska

Irena Romasiuk – Biuro Rozwoju Gdańska

Projekt Programu Operacyjnego PRZESTRZEŃ PUBLICZNA

CELE OPERACYJNE I ZADANIA

Wskazanie uspołnionych co do poziomu szczegółowości nazw celów operacyjnych i zadań.

Cel operacyjny	Zadanie	
1. Wyższa jakość przestrzeni publicznej	1.1.	Planowanie i zarządzanie przestrzenią publiczną w oparciu o system ogólnomiejskich przestrzeni publicznych
	1.2.	Zagospodarowanie przestrzeni publicznej wzmacniające jej funkcjonalność i tożsamość
	1.3.	Inwestycje na obszarach i w obiektach rewitalizowanych oraz rewaloryzowanych
	1.4.	Tworzenie atrakcyjnych przestrzeni publicznych na przekształcanych terenach poprzemysłowych i powojkowych
	1.5.	Współpraca z inwestorami i zarządcami nieruchomości na rzecz kształtowania atrakcyjnej przestrzeni publicznej
	1.6.	Współpraca z gminami na rzecz spójności przestrzeni publicznej w obszarze metropolitalnym
	1.7.	Wprowadzanie lub udoskonalenie regulacji i zasad dotyczących kształtowania przestrzeni publicznej
2. Większe uwzględnienie terenów zielonych i obszarów cennych przyrodniczo w kształtowaniu przestrzeni publicznej	2.1.	Zaspokajanie potrzeb mieszkańców w zakresie dostępności do terenów zieleni publicznej
	2.2.	Udostępnianie mieszkańcom obszarów przyrodniczo cennych z zachowaniem zasad ich ochrony
	2.3.	Zrównoważone wykorzystanie zasobów przyrodniczych przy realizacji przestrzeni publicznych
3. Szersze uspołecznienie planowania i działań w przestrzeni publicznej	3.1.	Popularyzacja problematyki zagospodarowania przestrzeni publicznej
	3.2.	Doskonalenie sposobów partycypacji mieszkańców w planowaniu i działaniu w przestrzeni publicznej

WSKAZANIE KLUCZOWYCH DZIAŁAŃ W RAMACH ZADAŃ

Wylistowanie kluczowych działań (przedsięwzięć, programów miejskich, projektów, inwestycji) do zrealizowania w ramach celów operacyjnych w Programie.

Zadanie	Kluczowe działanie
1. 1. Planowanie i zarządzanie przestrzenią publiczną w oparciu o system ogólnomiejskich przestrzeni publicznych	1.1.1. Tworzenie systemu ogólnomiejskich przestrzeni publicznych przy pomocy narzędzi planistycznych i wielostronnej partycypacji
	1.1.2. Kompleksowa realizacja przestrzeni publicznych w oparciu o system ogólnomiejskich przestrzeni publicznych (realizacja przestrzeni od projektu do ostatecznej realizacji)
	1.1.3. Interdyscyplinarne zarządzanie przestrzenią publiczną i infrastrukturą miejską (wykorzystanie istniejącej infrastruktury oświatowej, kulturalnej i sportowej do ożywienia sąsiadującej przestrzeni publicznej)
	1.1.4. Wykorzystanie nowych technologii w zarządzaniu przestrzenią publiczną (systemy informacji przestrzennej)
1.2. Zagospodarowanie przestrzeni publicznej wzmacniające jej funkcjonalność i tożsamość	1.2.1. Rekreacyjno-sportowe zagospodarowanie przestrzeni publicznych
	1.2.2. Ożywienie dróg wodnych i nabrzeży, w tym rozbudowa infrastruktury plażowej
	1.2.3. Dostosowanie standardów zagospodarowania przestrzeni publicznych i ich sąsiedztwa do potrzeb użytkowników poprzez realizację infrastruktury i urządzeń technicznych poprawiających bezpieczeństwo, dostępność i informację

	<p>1.2.4. Inwestycje wpływające na estetykę i funkcjonalność przestrzeni publicznej, w tym: elementy małej architektury i sztuki oraz elementy zawierające zielen i wodę</p> <p>1.2.5. Poprawa estetyki przestrzeni publicznej poprzez porządkowanie reklam, zagospodarowanie podwórek, remonty elewacji budynków</p> <p>1.2.6. Wzmacnianie atrakcyjności tradycyjnych ulic i placów handlowych poprzez działania kulturalne</p>
1.3. Inwestycje na obszarach i w obiektach rewitalizowanych oraz rewitalizowanych	<p>1.3.1. Rewitalizacja dzielnic: Dolne Miasto, Nowy Port, Letnica, Wrzeszcz Dolny, Stara Oliwa, Biskupia Górka, Orunia, Brzeźno</p> <p>1.3.2. Działania rewitalizacyjne: Targu Rybnego, Drogi Królewskiej, Placu Wałowego, tzw. „rynku oruńskiego”, Szańca Zachodniego, placu wjazdowego do Nowego Portu, dawnego szpitala im. Kieturakisa, Zespołu Bożego Ciała, sierocińca przy Sierociej, Lastadii</p> <p>1.3.3. Kontynuacja realizacji projektu Centrum Hewelianum</p>
1.4. Tworzenie atrakcyjnych przestrzeni publicznych na przekształcanych terenach przemysłowych i powojennych	<p>1.4.1. Zagospodarowanie terenów postoczniovych, tym: realizacja tzw. Drogi do Wolności, realizacja placu przed trasernią, wsparcie dla działalności artystycznej i wydarzeń kulturalnych</p> <p>1.4.2. Zagospodarowanie terenów powojennych, w tym: zrównoważone zagospodarowanie strefy buforowej lasów Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego</p>
1.5. Współpraca z inwestorami i zarządcami nieruchomości na rzecz kształtowania atrakcyjnej przestrzeni publicznej	<p>1.5.1. Projektowanie i realizacja nowych inwestycji przez inwestorów przy zachowaniu bądź w powiązaniu z przestrzeniami publicznymi w sąsiedztwie (powiązanie ogólnodostępnych ciągów pieszych, redukcja terenów grodzonych w obrębie inwestycji, realizacja bogatszej oferty wyposażenia przestrzeni)</p> <p>1.5.2. Współpraca z inwestorami, zarządcami nieruchomości itp. przy realizacji ogólnodostępnych przestrzeni publicznych (np.: koordynacja miejskich remontów infrastruktury drogowej z realizacjami prywatnymi na ich styku)</p>
1.6. Współpraca z gminami na rzecz spójności przestrzeni publicznej w obszarze metropolitalnym	<p>1.6.1. Spójne planowanie i realizacja inwestycji w obszarach liniowych przestrzeni publicznej o znaczeniu metropolitalnym</p>
1.7. Wprowadzanie lub udoskonalenie regulacji i zasad dotyczących kształtowania przestrzeni publicznej	<p>1.7.1. Doskonalenie ustaleń i zapisów dotyczących problematyki przestrzeni publicznych w planach miejscowych</p> <p>1.7.2. Wprowadzanie regulacji w zakresie estetyki, funkcjonalności i dostępności przestrzeni publicznych w dokumentach miejskich i w prawie miejscowym</p> <p>1.7.3. Zabezpieczenie rezerw terenowych na funkcje i przestrzenie publiczne wraz z towarzyszącą zabudową mieszkaniowo-usługową w planach miejscowych</p> <p>1.7.4. Zróżnicowanie wskaźników parkingowych w zależności od funkcji przewidzianych do realizacji, polityki parkingowej oraz koncepcji mobilności w mieście</p>
2.1. Zaspokajanie potrzeb mieszkańców w zakresie dostępności do terenów zieleni publicznej	<p>2.1.1. Realizacja parków, skwerów i zieleńców</p> <p>2.1.2. Rewitalizacja istniejącej zieleni, w tym: w Parku Oliwskim, Parku Schopenhauera, Parku Oruńskim oraz skwerów przy Szerokiej i Wita Stwosza</p> <p>2.1.3. Zagospodarowanie Pasa Nadmorskiego poprzez rozbudowę infrastruktury sportowo-rekreacyjnej</p>
2.2. Udostępnianie mieszkańcom obszarów przyrodniczo cennych z	<p>2.2.1. Zwiększanie dostępności do terenów zielonych dla zróżnicowanej grupy użytkowników, m.in. osób niepełnosprawnych, w tym we</p>

<i>zachowaniem zasad ich ochrony</i>	współpracy z Lasami Państwowymi 2.2.2. Realizacja infrastruktury sportowo-rekreacyjnej, w tym na terenie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego
2.3. <i>Zrównoważone wykorzystanie zasobów przyrodniczych przy realizacji przestrzeni publicznych</i>	2.3.1. Zagospodarowanie przestrzeni publicznych ze szczególnym uwzględnieniem zasobów przyrodniczych terenów zielonych, w tym: realizacja infrastruktury sportowo – rekreacyjnej przy zbiornikach retencyjnych
3.1. <i>Popularyzacja problematyki zagospodarowania przestrzeni publicznej</i>	3.1.1. Prowadzenie zakładki internetowej „Dzielnice Gdańska” 3.1.2. Popularyzacja informacji na temat procedur i postępowań z zakresu planowania przestrzennego, poprzez wykorzystanie mediów społecznościowych, prowadzenie strony internetowej i bloga, publikacje promocyjne, organizowanie warsztatów dla mieszkańców, przedsiębiorców, urzędników i władz dedykowanych partycypacji w procesie planowania przestrzennego, sporządzanie studiów tematycznych z udziałem mieszkańców 3.1.3. Publikacja poradników propagujących dobre praktyki w zakresie działań estetycznych, funkcjonalnych i dostępności przestrzeni publicznych 3.1.4. Organizowanie wydarzeń edukacyjnych poświęconych zagadnieniu estetyki i funkcjonowaniu przestrzeni publicznych 3.1.5. Organizowanie konkursów o tematyce poświęconej zagospodarowaniu wybranych przestrzeni publicznych i ich krawędzi oraz działaniom podnoszącym estetykę, funkcjonalność i dostępność przestrzeni miejskiej 3.1.6. Promocja i popularyzacja dobrych praktyk budowy przestrzeni publicznych realizowanych przez przedsiębiorców
3.2. <i>Doskonalenie sposobów partycypacji mieszkańców w planowaniu i działaniu w przestrzeni publicznej</i>	3.2.1. Działania partycypacyjne w zakresie problematyki przestrzeni publicznych oraz interakcji człowieka w tej przestrzeni